10. Brev från
Gertrud Bergman, gift Lundström
till
"Maja", Maria (Claesson?)
1885 - 1904

Såtra brunn den 7 Juni 1885

En hjertlig helsning från vännen Astrid. Jag skall skrifva ett par rader till dig lilla Maria, men jag hinner troligen icke. ~~XII~~ A. B. (Gertrud dikterade för mig hälften)

Min kära Maja.

Tack för ditt snälla bref. Som du ser svarar jag mycket snart men jag förstår att du nu ej har mycket roligt som får vara instängd och der tänker jag glädja dig med att få bref från mig rätt snart.

Nu märka vi ej så mycket att Eva ej är här jag tror dessutom att det är (riktigt) nyttigt för oss att hon ej är här för se du att jag kommer derigenom att umgås med andra hvilket du förstår måste vara nyttigt och här vid Såtra är dett så lätt att kom=

Nästa gång skall jag skrifva ett ~~...~~ långt bref. A. B.

P. S. Jag skall tala om för dig att vi icke alls skickade ~~...~~ [illegible] prästen. Hon skickade icke mycket gott

P. S. Förlåt mitt o. S. slarf!

jag riktigt trött må du tro)

Astrid vill att jag skall gå och bada nu, sedan skall jag försöka hinna och fortsätta det.

Nu har jag ändtligen badat. Vet du Maria jag tycker det ej är så dumt att bli afbruten så der för derigenom blir brefvet längre, men kanske du tycker det är tråkigt?

Det var en sak i mitt förra bref som jag ej fick svar på derför antar jag du ej kunde läsa det för det stod på kanterna det var om du trod=de det skulle vara ofördskamtt om jag skref till Maria Ekolm, kan=ske det vore bättre om jag skref till dig så att du kunde få lemna det åt henne om du träffade henne någon gång eller att du skickade hen=ne det på samma gång som du skrifver (om du gör det) Glöm ej att svara härpå är du snäll. Kanske att hennes

[illegible] skrifvet med [illegible] af fingrarne.

na tillsammans åfvensså är jag
men för mig sjelf förstår du.

Här må du tro man får nog
med bortbjudningar åtminsto-
ne jag får sedan jag sist skref
till dig hafva vi blott varit
borta 4 gånger alla gångerna
hafva vi haft rätt roligt, &
ser du i längden tycker jag
sådanaderna blir tråkiga.

En sak tycker jag är tråkigt
det är att Anna von Horn
skall fara om Torsdag; det
är en mycket snäll flicka
och den enda jemnåringen.
Nu far äfven två andra och
just de jag tyckte mest om.

Här bada vi hvarje, ja, ibland
två gånger om dagen.

Du får ursäkta mig om jag
låter brefvet ligga men nu
måste jag sy titet förstår du.

tycke jag skrifva det [illegible] tycke [illegible]
skulle göra allt, du förstår [illegible] att [illegible]
[illegible] Skrift [illegible] D. G.

7/7. Förlåt mig att jag alltid afbryter mi-
na bref men ser du att när jag kan
skrifva slut blir jag ofta så trött att
jag ej orkar skrifva längre och ibland
är det något annat som jag bör gö-
ra. Än en sak måste jag rätta det är
att jag ej sade något i går som jag
skref. — Det var ej här i Sätra
åskan slog ner utan i Dorla en tra-
ort som ligger utanför Arboga.

Två nätter å rad har pappa båti
varit uppe för i Ulsbo som ligger
en bit från Sätra der det varit
en sjuk; första natten hade han
inte lagt sig utan när han gick
dit men han kom inte hem
förrän emellan 12–1. ellen den-
na natt hade pappa hunnit
somna då de kommo hit för
att hämta pappa, båda nätterna
har jag varit vaken till pappa
kommit hem. (då i dag är

P.S. Jag måste tala om för dig att jag i [illegible] något [illegible]
det andra dito och [illegible], [illegible]

P. S. Astrids adr. är Marieberg
Björkvik. Den der Linnéa
du talade om har jag varit
tillsammans med en
gång hos Mösners o du
kan ju helsa henne från
mig; kanske hon mins
att jag var med en gång.
Jag måste gifva dig en till=
rättavisning för en sak
som är mycket dumt
af dig det är att du när
du skrifver till oss båda
ber du mitt bref att jag
skall helsa Astrid o fråga
om förstår du väl. Du
tycker väl att jag ej skall
tala på sådant men
ser du det är både så dumt
o galet så jag vet ej hvad.
Förlåt att jag ej skickade

[illegible]

Sätra 26/7 85.

Kära Maja!

Förlåt mig snälla Maja att
jag ej skrifvit förr men du skall
få höra orsaken dertill. + —
Men innan jag börjar dermed
måste jag för artighetens skull
helsa, godmorgon o gratulera
dig på det allra hjertligaste på
din namnsdag.
Nu skall du få höra hvar=
för jag ej kunnat skrifva förr.
På fredagen när jag fick brefvet
var det konsert här, på
söndagen skickte jag det van

för snart; på söndagen voro
vi bortbjudna och då var
Abel här, han kom
redan på fredagen; på mån
dagen var det för Abels skull
ungdommen här på
förmiddagen och på ef
ter middagen var det an
nat främmande här;
på onsdagen voro vi till
[illegible] Vattholm hvil
ket jag vet Astrid har
gjort och derför vill jag ej
tala derom något widlyf
tigare; på torsdagen o
fredagen hade vi så myc
ket med hjortron att
göra så då har jag ej
hetter o när Astrid skref
brefvet höll jag på att gö
ra i ordning vår [illegible]

[illegible]

på det der skulle vara snygt
när Eva kom. Nästli
gen på Lördagen kom
Eva Ling, der kan ej tro
hvad jag tycker det är ro
ligt att hafva henne
här.

Jag vill skicka ett bref
vitt i dag och som du vet
äta vi 8 och så är hon
nu. Jag skall tala om
för dig att det är brå
det både att jag skrifvit
så slarfvigt o att jag ej
skrifvit med bläck. För
låt mig det o snälla du.

Helsa Sigrid och säg att
jag ej trodde henne om att
vara så lat som jag nu
vet hon är. Dröj ej länge
att svara mitt bref ännu

Gertrud

Nu måste jag gå och duka kaffe
borde vid hvilket det är ovanligt
myckets att göra i dag för moster
Sofi o. moster Lotten äro här.

Helsa Sigrid och säg att jag
ej kan finna henne vara värd
något svar; fråga hur hon tycker.

Om du ej ursäktar mina
kråkfötter i detta bref så får
du vara utan. Jag antar du
väljer det förra derför skickar
jag af det.

Och nu Farväl för
denna gång vi träffas
nog snart i Upsala.

Din vän

Gertrud

P.S. Ursäkta mitt ryssliga slarf i
förra brefvet gör det snälla
du. Om du ej har det, tricnär
het som medskickas så får
du det. Visa för all del
ingen mitt bref.

Addebo 26/8 85

Snällaste Maja.

Tack snälla du för ditt mycket fördröjda
bref; jag tyckte att du dröjde nära på för
länge. Egentligen borde du ej få något svar,
men, eftersom du bad att få ett litet uppmuntrings, så tycker jag, att jag ändå kunde
uppfylla den din önskan.

Nu törs jag ej tala om för dig huru
roligt vi hafva här, och huru vi i allmänhet tillbringa våra dagar här, hvad
vi roade oss med på mammas födelsedag och huru vi hade de sista dagarne
på Såtra, för se du, då är jag rädd,
för att du kommer att längta

allt för mycket tillbaka (till landet) ~~ska~~ för då kan jag ej anse, att du får något "uppmuntringsbref" derför måste ~~försöka~~ på ett helt annat sett försöka, att få detta ark uppfylldt af mina kråkfötter.

28/8. Nej, nu måste jag åter till verket, nämligen med att fortsätta detta bref; ty de två dagar, som nu har förflytit har min tid varit alldeles upptagen af hushållssaker ~~såsom~~; bakning af pepparkakor o än nu ett annat slags småbröd, skrifning af ärtor, proppning af buteljer o hvarjehanda annat smått; så jag får uppriktigt säga att jag knappast haft en minuts ledighet på dessa två dagar ~~sa~~ (onsdagen o torsdagen). Vänta blott ett litet tag; jag vill blott se på huru Abel rider.

Denna gång satte jag ditt tålamod ej på prof, ty jag kom för sent; Abel hade redan farit el. ridit till Fiñsta.

Nej! hvad sitter jag här o tänker på? Jag skulle ju skrifva ett uppmuntringsbref! Nej, ~~för~~ slut med allt detta. Det får skåta sig sjelf! Nu skall jag helt och hållet slå om!

Jag skall tillbörja med tala om för dig att jag gläder mig att åter få börja läsa fastän jag har såsom du något ~~mycket~~ tråkigt som föregår nämligen iordningställandet af våra lexioner hvilket blir ovanligt svårt i år, för det är så många utaf våra lärare o lärarinnor som flyttat från staden; men jag hoppas det går både för dig o mig. Och nu Maja lilla råder jag dig till att följa mitt exempel o äfven glädja dig åt att börja din skola. Vet du Maja att jag skall tala om för dig att du gör dina lärare o lärarinnor mycken sorg ~~för det är värr~~ om du tycker att det är tråkigt för det är värre att läsa med sådana barn än med dumma. Derför gör ditt bästa.

13/7 86. Aoldeboda
Pinsta

Min snälla Maria!

Hjertligt tack för ditt bref som ankom hit tidigt på midsommar=dagen just när jag skulle resa till Lenna kyrka.

Har ni långt till kyrkan?
Vi hafva 3 kyrkor till hvilka vi hafva en half mil. Till Kusby är det visst en och en half fjerdings=väg.

Jag läser en timme om dagen

men som det är för mig sjelf är det mer ett nöje än ett arbete.

Vi hafva haft mycket vackert väder nästan hela tiden blott någon dag har det regnat och varit ruskigt.

Professor Hedenius och Herr Valinder hafva varit häröfver söndagen.

I morgon äro vi bjudna på en storbjudning till vårt prostherrskap som heter .... jag minns ej hvad; ser du de äro alldeles nykomna jag har blott varit tillsammans med dem två gånger, men på landet blir man snart bekannta.

Hvad du skall känna det skönt att fått lemnat stan med skola och allt annat! Du fick ju vackra betyg?

Här må du tro ej fattas göra; alla djur skola skötas om; den del jag fått på min lott, hönsen och kycklingarne, är ej den minsta. Vet du att räfven har lagit tre hönor för oss under den tid vi varit här.

Jag badar nästan hvarje dag; det är mycket skönt. I gören det väl också.

Fastän jag ej började på att läsa förr än i måndags åtta dagar tycker jag mig icke haft något ledigt just.

Förlåt mitt slarf och min stil.

Helsa Sigrid!

Skrif snart!

Nu måste jag sluta med en innerlig önskan att du på allt sätt måtte få nytta af din vistelse på landet.

Din vän

Gertrud.

Addeboda 15 Juli 87.

Kära lilla Maria!

Nu har du i sanning skäl att klandra mig för att aldrig skrifva. Tänk det är nära 6 veckor, sedan jag flyttade hit! Inte derför att du har skrifvit mycket ofta=ve, men det var visst jag, som <u>skulle</u> skrifva först. Snälla Maja förlåt min försumlig=het.

Vi hafva haft ganska roligt här i sommar, jag tror roligare än förra.

16 Juli. Förlåt att jag ej slutade brefvet i går, men först kunde jag ej motstå, att åka i hölas=sen, och sedan skulle skulle vi gå till Valerius, så att jag kann omöjligt, Men

i dag skall jag sluta det.

Nu ett par dagar ha vi haft rikt varma och sköna dagar; du kan inte tro, hvad det då är skönt i en tall=skog, som vi hafva alldeles bredvid oss. Jag brukar för det mesta tillbringa hela förmiddagen i den skogen.

Här är så vackert i synnerhet bitti=da om mornarna och om aftnarna, när sjön ligger spegelklar. O, hvad naturen är talande. Mig tycks, att man af en enda liten blomma kan hemta större lärdomar än af många goda ord.

I går reste faster Hilda, som har varit hos oss öfver en dag med sina två äldsta pojkar Harry och Paskal. Harry var en riktig odygspåse. Nu är faster Henrika och tant Sofi här. Det är så roligt att få ngr. påhelsningar ibland.

Jag antar att Astrid har skrif=vit till dig om huru vi tillbringat den del af sommaren, som nu gått, så att det är inte värdt att jag skrifver derom.

Jag badar förstås hvarje dag; det är mycket skönt, i synnerhet som jag nu lyckats lärt mig simma.

Det vore mycket roligt om I kun=den komma ut till oss något i som=mar; I även så hjertlig välkom=na.

Nu måste jag sluta ty det ringer till kaffe.

Förlåt stilen. Helsningar till eder alla från den

brefskungreiga

Gertrud.

Mari Ekholm kommer väl tillbaks till skolan

Addebada 11 Aug 87.

Kära Maria!

Mycken tack för att I hafven varit så snälla och bedt mig komma och helsa på Er men tråkigt nog kan jag ej emottaga Er vänliga inbjudning. Jag kom nämligen i förgår från min färd till Dalarö och redan i går eller om du så vill i förgår kom främmande till oss. Det var verkligen ett par dagar innan jag reste till D-ö som vi voro ensamma men då var både mamma och Astrid borta så att jag behöfdes här hemma. Nu har du fått veta orsaken och jag

hoppas du förstår att jag ~~ryseligt~~ gerna hade velat komma. Hvad det hade varit roligt! Nu får jag än en gång med en kyss tacka dig.

Helsa hjertligt till Tante och tacka för hennes stora vänlighet mot mig.

På Dalarö tyckte jag det var förtjusande vackert. Synnerligen fängslande tyckte jag Steket sund vara.

Nu har det varit ett par riktiga regndagar. Vi äro riktigt bortskämda med att ha vacker väder i sommar jag tror tror att vi blott haft två regndagar i sommar förut.

Nu är moster, Hanna Abelin och Abel här ute, så att huset är <u>nästan</u> fullt.

Jag måste redan sluta mitt bref ty jag <u>måste</u> skrifva ännu ett bref innan posten afgår.

Jag hoppas du är snäll att <u>snart</u> skrifva till:

din vän

Gertrud.

Helsa Sigrid!

Manne helsar till Sigrid.

Mamma helsar till Tant. Det der mönstret Tant frågade efter hafva vi ej här.

sorger och bekymmer som komma i
ens väg. Jag har sjelf haft erfarenhet af hvad det vill säga att icke
hafva någon vän, ty det är ju nu
först efter läsningen, som jag har
fått någon jag kan öppna mig för,
och vet du, det blir så mycket lättare derigenom att strida mot ens
fel, jag kan inte säga hur det kommer, men det är så ändå.

Men nu hinner jag inte skrifva
längre; jag har inte varit i skogen
på hela dagen och jag längtar så
dit.

Astrid helsar hjertligt. Helsa Sigrid
och säg henne att fastän jag ej skref
till Helena-dagen, skall jag dock
uppfylla mitt löfte till henne en
annan dag. Skrif mycket snart
till enslingen på Addeboda.

Herren välsigne och bevare dig min
kära Maja.

Addeboda 26/9 1897.

Min kära lilla Maja!

Mycken tack för ditt kärkomna bref;
du tycker kanske att jag dröjt nästan
för länge med att besvara det, men
det har varit så mycket annat som
upptagit min tid att det har varit
nästan omöjligt för mig att skrifva
förut.

Nu skall du väl snart in till skolan tänker. Hur känns det? Jag
vill just ej säga att jag afundas
dig men nog tror jag mig kom=

ma att sakna den mycket i vinter alltid.
I höst tänker jag riktigt taga min frihet i akt och stanna här ute hela Sept. O, hvad det skall bli roligt! Men nog kommer det att bli lite dyster också att vara alldeles en sammen de mörka, hemska höstequällarne.
I Fredags reste mamma in med David, om onsdag reser Nanne o. k. Flygare (informatorn) så att de börja att öfvergifva oss den ena efter den andre.
Usch, sådan stil! Jag kan omöjligt skrifva ordentligt i bref men det hoppas jag du förlåter.
Om jag ej misstager mig skref Astrid häromdagen till Sigrid så att du redan hört att hon (Astrid) gjort illa sin fot. Stackars liten!
Hon är nu dömd att ligga på en soffa hela dagen, hvad jag tycker dagen skall bli lång.
Hör du Maja, brukade inte vi förut skrifva så der lite öppnare till hvarandra? Jag vet inte hvarför vi alldeles slutat upp dermed nu. Men tycker inte du vi borde försöka att komma hvarandra lite närmare. Jag är säker på att om vi blott lärde känna hvarandra lite bättre skulle vi nog komma att passa ihop rätt bra eller hur tror du?
Du har ju ingen som du helt kan öppna dig för och vet jag tror det är nyttigt ~~att~~ för en sjelf att ~~aldr~~ icke öppna sig för någon att icke hafva någon som kan hjelpa att bära alla

Addeboda 8/6 1889

Min kära Maja!

Tack, för ditt bref! Du tycker
väl jag har dröjt oförsvarligt
länge med att besvara det, men
i sommar är alldeles omöjlig
med att skrifva bref; jag har
tio bref som borde vara skrif-
na för fjorton dagar sedan
men ännu har jag ej skrefvit ett

I verkligen varit staden nu
der hela denna tid?
Ingrid Dorrman har varit
ute hos mig under 14 dagar;
det var naturligtvis <u>mycket</u>
roligt.
Du nämde ej något derom i
ditt bref men jag antar att
det ej blef af för dig att gå
och läsa i sommar.
Fars adress är nu
ant. Finsla
el. L. Vallingatan 12
Stockholm.
Helsa tant o Sigrid.
Din tillgifna vän
Gertrud.

ända.

Jag sitter nu vid det öppna fönstret ö njuter i fulla drag af den friska luften som nu ändtligen blifvit renad af en förtjusande regnskur. O, hvad jorden nu törstar efter regn ännu behöfs det mycket, mycket mer, det har blott kommit så mycket att gräset blifvit något uppfriskad.

Ännu hafva vi ej varit till Gottland ö jag fruktar högeligen att vi ej komma dit, ty vi måste ju vara lite tillsammans här också. I Onsdags kom far och gossarne hem från sin resa till Kinnekulle och Vermland; de ~~hafva~~ hade då varit borta 2 $\frac{1}{2}$ vecka ö hafva hafta mycket roligt ~~under~~ af sin resa.

Vi hafva denna tid haft en fröken Gahne här som talat engelska med oss. Du tänker väl att jag blifvit vekligt flyg nu men det är icke alls fallet, det är så svårt att inte alls tala svenska hvarför engelskan ofta fått stått emellan.

Stackars ni, under denhär förskräckliga hettan; Hafven

skrifver tillsammans med Astrid och Eva.
Här måste man vara inne half 10
(man får förstås ej heller gå ut efter half 10)
ty då börjar brandvakten sin rund.
Just nu måste jag äta jag hinner ej ens
sluta brefvet jag får väl försöka sluta
det eftermaten ty i morgon bittida skall
det skickas af.
Först nu har jag ätit; jag skall gå och lägga
mig nu, ty klockan är öfver 9.
Har du läst den 34 psalmen? Läs den annars.
Nu måste jag säga godnatt ty jag måste
lägga mig nu.
Medan jag satt och skref nu fick jag se Eva
genom fönstret, då sprang jag ut; vi gingo upp
på berget det var mycket skönt.
Har du der du nu är någon flicka som
du kan vara med.
Herren välsigne dig kära Maja.
Förlåt mitt slarf. Du får ej visa brefvet
för någon. Godnatt Maja.
Från vännen Gertrud B.

Sätra Brunn 18 20/6 89.

Snälla lilla Maria!

Tack för ditt vänliga bref, hvilket jag erhöll i
måndags.
Vi leka nästan hela dagarne, men så få vi
ej hafva det länge; vi skola börja vårt arbete efter
midsommar; vi komma för det mesta att leka
i vår lilla trädgård.
Jag kom nyss ifrån att hafva varit ute och
gått här omkring med syster, Eva, Thyra Jakobsen
och Signe — jag vet ej det andra namnet —
hon är en rätt snäll flicka.
Det var ju mycket roligt för dig att få vara
ute på landet hos din tante. Är det en ny=

het stor egendom.

Vi hafva fått ett bref från Abel; det hade gått honom väl under resa ~~åfven~~ åfven hade han haft mycket nöje af den; i går skref jag till honom.

Här finnes fullt med fågelbon jag har sett ej mindre än 9–10; ett af dem är på vår balkong; det är en flugsnapparesbo; ett annat af dem är på marken — jag vet ej hvad det är för fogels bo — i hvilket det är fem ungar.

Jag har skrifvet ett bref till Esther Alm.

Här har jag ovanligt många att skrifva till.

För det mesta hafva vi haft vackert väder det är ej många dagar som hafva varit fula.

Jag badar så hvarje dag.

Fins det någon sjö på Jevensnäs.

Det vore skada om så ej vore ty då skulle du ej kunna bada något.

Vi spela krocket nästan hvarje dag.

När det här är vackert väder är det så ljufligt man hör i skogen då många olika foglars qvitter.

Du vet ju att det här under vintern har det byggts ett nytt hus det är det präktigaste hus här vid Sätra; Man ser dess "torn" (det är för stås ej ett riktigt torn men jag vet ej hvad jag skall kalla det för annars) mer än två mil.

Här tycks blifva mycket med smultron i år der det är smultronställen är det nästan alldeles hvitt af smultronblommor.

Jag har plockat rätt mycket liljekonvaljer, men ännu har jag ej funnit någon förget-mig-ej.

Det kan vara en möjlighet att jag kommer att rita något i sommar.

Hur kommer att hafva din sommar? jag menar huru mycket du kom läsa.

Vi komma blott att läsa förutom spelning 2–3 timmar om dagen.

Nu tror jag att mitt förråd är slut än om jag tänker efter litet mer kanske att jag kan hitta något mer. Nej, det omöjligt jag får väl lof att sluta dels för att jag skall äta och lägga mig dels för att det börjar blåsa kallt ty jag sitter ute och

förlofningsmiddag, och sedan på eftermiddagen följdes vi alla åt hit ut. Hör du så <u>förvånad</u> blef du väl egentligen inte öfver förlofningen? men du kanske inte anade att det skulle bli, mig det är så roligt; jag är så innerligen glad öfver att ha fått Ester till syster, det är precis, som om jag själf skulle ha valt.

Och du, som tänker öfvergifva Upsala för i år, och för att vara på Ersta. Inte kan jag just säga, jag blef så glad, när jag fick höra det, men när nu så en gång blifvit bestämt, hoppas jag, det kommer att blifva dig till nytta, och att du skall trifvas där. Det är riktigt tråkigt att inte få träffa dig något, innan du reser, men till den 15:de tror jag inte, jag får komma till Upsala.

Sedan i onsdags har Astrid och jag va-

Addeboda 8 Sept 92.

Kära lilla Maja!

Jag är så riktigt ledsen öfver att ej hafva skrifvit till dig en enda gång under hela denna långa sommar, nog har jag <u>tänkt</u> skrifva, men se längre har det icke kommit, jo, t. o. m. det, ty i Gateshead började jag en gång ett bref till dig, men då fick jag just höra, att Astrid hade till att omtalande bref färdigt, och då kunde jag inte förstå, hvad mitt lilla tarfliga skulle med att göra. Och så har det gått.

Du kan inte tro, hvad jag tycker detta har varit för en <u>lång</u> sommar, det är, som om början och slutet inte skulle kunna höra till samma

sommar. Men det är ej underligt
heller, när man, på en jämförelsevis
så kort tid, har kunnat få se så
mycket nytt, som (de) under den tid vi
voro utomlands; det är så roligt att
nu i minnet få gå igenom allt
under vår resa, och (det) känns viktigt
underligt att tänka sig vara sam-
ma person, som endast för några vec-
kor sedan, som en främling, genom-
ströfvade den ena staden efter den
andra. O, om du visste, hvad det var
för en härlig känsla, när man åter
kom till Sverige, och man slapp
att längre känna sig som en främ-
ling, utan man fick vara bl. i
sitt eget land, bland sitt eget folk.
Jag tror inte du kan ana, hvad
Sverige är för ett präktigt land,
och huru lyckliga vi äro, som få
ega det. — ~~Det var~~ + Fastän jag inte

talar om för dig något om hela vår hem
resa, måste jag dock få något beskrifva
vår första dag i Sverige. Vi kommo
till Malmö tidigt på morgonen och
reste då direkt ut till kyrkh. Gla-
sell. Vår öfverraskning och glädje
var inte liten när vi funno faster
Henrika och Ester der före oss. De
hade just kvällen förut kommit
dit från sin utrikes resa. Nog var
det rätt eget, att vi så utan att
alls veta af hvarandra, skulle mö-
tas der; man satte viktigt värde på
att, efter (att) flera veckor endast varit
omgifven af obekanta menniskor,
få träffa tillsammans med ett
par så välbekanta.

Ja, hemkomsten var verkligen så
rolig, som man kunde tänka sig;
vi reste direkt upp till Upsala
för att öfvervara Abel och Esters

vi här ensamma; om måndag reser Astrid, så då jag blir riktigt öfvergifven, hoppas dock få vackert väder, ty då är det så skönt att få tillbringa hösten på landet. Hvad vår lilla krets blir sammansmält i år, vi bli ju bara fyra, ty du har väl hört, att Astrid kommer att vara i Vånge till Jul åtminstone. Så både Sigrid och jag få i år försöka på att reda oss utan våra gamla förståndiga systrar.

Nu får jag med en varm omfamning säga dig farväl, och önska dig Guds välsignelse under den tid, du kommer att tillbringa på Ersta.

När du får lust någon gång, hoppas jag, du beslår mig med några rader, det skall bli riktigt roligt.

Helsa Sigrid!

Din varmt tillgifna vän

Gertrud.

våren är kommen. I morse när jag var ute och gick hörde jag både lärkan och bofinken; det var så härligt! Abel och Ester äro just nu ute på Schebo och njuta som allra bäst; de komma dock hem redan i morgon.

Nej, nu är det väl bäst att sluta. Alma helsar mycket!

Välkommen igen!

Din tillgifna vän

Gertrud.

Upsala d. 23 Mars. 1893.

Kära lilla Maja!

Jag skäms riktigt för att först nu sätta i verket, hvad jag tänkt göra allt sedan du lemnade Upsala i julas, men som jag tycker det vore ännu ynkligare att inte alls skrifva dig till, har jag beslutit mig för att ändock sända dig några rader.

Vet du Maja att nu sitter jag åter i mitt gamla rum och skriver, och du kan inte tro, hvad jag är glad åt att få ha mitt

rum uppe i våningen igen. Ser du vi hafva riktigt bytt rum: David och Abel har fått Almas, och Alma mitt. Det var så trångt för pojkarne.

Så roligt för dig att ha haft Sigrid hos dig! Hör du, har du inte egentligen längtat hem mindre nu än före jul; jag vet inte, hur jag fått det intrycket. Men hvad du nu skall glädja dig åt att få komma hem!

Vi hafva här i Upsala fått höra ett par utmärkta föredrag af missionär Tolke öfver "kineserna och Kina-missionen." Idag skall han hålla det sista; du kan inte tro, hvad det har varit roligt att höra honom. Det framträder så ofta för mig när jag hör hednafolken beskrifvas, hvilket stort ansvar, som hvilar på oss, som fått känna den sanne Guden och huru det måste vara vår största glädje här att tjena Honom; och det kunna vi ju göra på hvilken plats vi än blifvit ställda här i lifvet.

Jag har alldeles glömt att tacka dig för ditt bref och för att du var snäll att prata med mig i telefon här om dagen.

Hvad vi ha för ett härligt vårväder nu! Man kan då bara på foglarne höra att

Addeboda d. 2 Juli 1893.

Min kära lilla Maria!

Det börjar kännas så tomt efter att aldrig få höra något från dig, att jag måste slå mig ned och språka med dig en stund nu.

Hur känns det att vara på Ersta nu under sommaren? På samma gång jag tycker du måste "stormlängta" ut till Guds fria natur, känner du väl också dig bra lycklig öfver att något litet åtminstone få tjena till hjelp och tröst åt de arma, som äro fjettrade vid sjuksängen. Ja, nu har jag också Astrid på ett sjukhus; vi ha ej hört något från henne, sedan hon kom dit, men far o Astrid voro der förut på ett kort besök o från

att jag på intet sätt kan fatta att. Jag tycker att de först hade behöft flera år för att lära hålla af hvarandra, så ha de hon behöft flera år för att fostras till missionen. Men jag känner nog alldeles för litet till förlofningen för att ha' rätt att säga något derom. De hafva måhända båda tydligt fått känna, att det är Guds vilja att så skulle ske, och då kunna de också tryggt lita på, att Han skall hjelpa dem i all nöd o alla trångmål. Och då behöfs, det ej heller att, vi skola förstå det. Det jag här skrifvit om Ruths förlofning skall du vara snäll att behålla alldeles för dig sjelf; för dig, som vet allt om den, ställer den sig kanske helt olika.

Oj, oj, oj, tog papperet redan slut, jag må ste väl sluta upp att prata med dig då, isynnerhet eftersom det är åldagt nu. En riktigt varm omfamning vill jag dock derförinnan gifva dig. Gud skydde dig!

Din gamla vän
Gertrud.

Svar väntar jag ej. Men kanske helsar jag på dig ännu en gång förr jag far.

det, hade de båda ett utmärkt godt intryck;
då var det ej mer än 40 sjuka der, men
plats lär det finnas för 80. Fem "systrar"
var det, som skötte de sjuka. I Zürich
hafva Astrid och David trifts utmärkt,
hvarje bref har innehållit, hur godt de
hafva det, o hur snälla o vänliga deras
värdfolk har varit mot dem.

Här ute hafva vi haft sådana sköna här-
liga dagar, som du väl kan tänka dig.
Moster Ebba o lilla Sonja ha varit ute hos
oss i 14 dagar; det var så roligt att ha lilla
"Nonna" här ute, hon lemnade ett riktigt
tomrum när hon reste. Alma Lindahl har
också varit här, men nu äro vi alldeles
ensamma här ute. Så länge blir det dock
ej; ty om onsdag komma vi sjelfva att
resa härifrån, ~~på en liten~~ för att helsa

(närheten af Arboga)
på mors kusiner på Sickelsjö o morbror L.
uppe i Falun. Jag gläder mig mycket dertill.
Abel är för tillfället på Åtvidaberg o
Elof reser om onsdag med sin moster
ut till Dalarön för att vara der nå-
gon tid. Så der ja, nu har jag då for-
talt mer än tillräckligt om huru vi haf-
va det, men jag har hoppats på att du
tycker, som jag att det så roligt att någon
få veta, huru ens vänner hafva det.

Och Ruth som är förlofvad med A.
Bexell!!! Jag blef så förvånad, när jag
fick höra det, men inte blef jag glad.
Jag För mig förefaller det att vara en
riktigt ynklig förlofning, vet du Maja.
Men det beror kanske också derpå att
all sådan der hastighet strider så full-
komligt mot hela min läggning, så

bete på Ersta! Hur står det till med dig själf och alla de dina? Det skall bli så roligt att få höra något från Eder, ty nu skrifver du väl, när du kan. Helsa tant och Sigrid så hjertligen från mig, när du kommer hem.

Adjö, med dig nu!

Din gamla vän

Gertrud.

Addeboda d. 25 Juli 1893.

Min kära Maria!

Efter som jag mycket önskar att få höra något från dig, min kära lilla Maja, och jag i mitt förra bref förklarade mig ej vänta svar, så är jag väl så illa tvungen att skrifva dig till nu åter-igen, men det skall jag då tala om för dig från början, att på detta bref väntar jag säkert svar.

Ja, nu är det en ö en half vecka sedan vi återkommo från vår resa. Den var mycket rolig, vi fingo se så mycket vackert, särskildt tilltalade

mig den Vermländska naturen, der var så vackert. Jag undrar inte på att alla vermlänningar äro så förtjusta i sitt Vermland.

Hör du, jag kan helsa dig från flickorna Cleophas; jag var ute på Hammarby en dag hos dem. Du undrar väl, hur jag kom dit; jo, det var rätt lustigt. Vi skulle på hemvägen ligga öfver i Dore en natt, och när vi kommo upp dit på hotellet, fingo fl. Cleophas se oss, som just voro der på en bjudning. De voro då så vänliga att vilja hafva mig ut på någon dag, och på så sätt kom jag dit. Det var riktigt roligt, jag tycker mycket mer om dem än, hvad jag trodde, jag skulle göra.

Här är det ovanligt litet resande i år, ja, egentligen är det visst ungdom det är så sparsamt om, Sedan Alma reste har, jag ej haft någon hos mig, men det är godt att vara litet mer ensammen också ibland, det är så mycket jag behöfver tänka öfver, o som jag kanske annars ej gåfve mig tid till. Dock kan jag ej neka till, att det känns redigt tomt efter Astrid, ib men det är då ej heller att undra på. Det är roligt, det hon tycks trifvas godt med sin nya verksamhet. Mig anas att hon sjelf skrifvit dig till, så skulle jag berätta något från henne blefve det endast gamla nyheter. David lemnar nu Zürich o skall i stället en månad var i Genève.

Snart slutar du väl nu din ar=

Pension Stalder Morges (Canton de Vaud) d. 9 Juni 1895.

Min kära Maria!

Hvad tiden går fort! Nu är det snart fem veckor, sedan jag lemnade mitt kära Sverige och alla kära, kära vänner derhemma, så det kan just vara tid, på att jag slår mig ned och språkar med dig en stund.

Hur står det till med dig och alla de dina nu? Ja, nu är Sam doktor, det är inte en liten förändring det, och efter ryktet, som har letat sig fram ända hit ned, lär hans disputation ha gått utmärkt. Vill du helsa "doktor Sam" hjertligt från mig ö gratulera honom. Nu är väl bröllopet väl bestämdt

till Lausanne och helsade på Manne, det är inte mer än 20 min på tåg dit. Han, lilla stackare, bor inte så vackert till som jag, han har utsigt öfver en dast hustak från sitt fönster. Han bor hos en pastor Monastier och särskildt hans fru förefaller vara mkt intelligent, så han är nöjd, som han har det. Nu har du fått höra, hur jag har det, när jag första gången lemnat mitt kära hem, tycker du inte det låter som jag hade det bra? Jag kan bara inte förstå, hur jag kunnat få det så godt. Ofta måste jag fråga mig hur, ~~det~~ Gud kan vara så god emot mig och så för hvarje dag gifva mig den hjelp jag behöfver. O, om jag, som fått så mycket, kunde på något sätt få tjena till hjelp andra att finna vägen till Honom!

Nej, min lilla Maja, du är kanske trött på att sitta ö språka med mig nu, så jag skall väll sluta nu. Helsa Sigrid innerligen ö säg henne, att jag riktigt gläder mig å hennes vägnar det hon fått ett par elever.

Helsa också gamla Sverige! Make till land finnes inte, och hvad vi äro lyckliga som ega det. Din tillgifna vän Gertrud.

jag undrar när det kommer att
stånda?

Du kunde gerna komma och helsa på mig på en liten stund, och du skulle bli alldeles förtjust i hur vackert, jag bor. Jag har ett trefligt litet rum, som vetter åt trädgården med Genever sjön alldeles nedanför och sedan de härliga bergen ~~framför mig~~ rundt omkring; du kan inte tro, hvad här kan vara vackert! I går för första gången, sedan jag kom hit, visade sig Mont Blanc i all sin härliga prakt, och det var förunderligt, hvad det var vackert! Men inte kan jag måla det för dig, det duger jag inte till. Ända hit-intills d. v. s. när 14 dagar, har jag bott ensammen i mitt rum, men i går kom Gerda, så nu dela vi rum. Du förstår väl, att det är inte lite roligt att ha fått hemma hit, jag tycker bara jag har det al-

deles för bra; du undrar tr väl hur det egentligen går med franskan då, men vi två tala endast franska, förresten vore det väl ynkligt, om vi inte vore så mkt herre öfver oss sjelfva, att vi det kunde göra. Hur jag annars har det här? Jag har det godt; mycket bra på många sätt, de ~~äro~~ så vänliga mot mig, ~~at~~ men hvad jag förfärligt saknar, så är det innehåll i samtalet. Det är besynnerligt hvad de här äro mycket för "ytan", och hvad det genomgår allt, jag kan bara inte förstå hur det kan stämma öfverens med en sådan natur, som här är. — Du må tro det är inte lite besynnerligt att vara omgifven af en sådan skara unga flickor ~~16~~–18 år. alla yngre än jag 15-18 år. Några tycker jag ganska bra om och andra inte, förstår du väl.

I går hade jag en alldeles förfärligt rolig dag, då jag för första gången reste in

Gerda helsar hjertligen!

också så ytterst samvetsgranna med att
aldrig tala svenska.

Ja, nu har jag språkat så mångt och myc-
ket, hur jag har det här, men jag skulle bra
gärna vilja veta lite om hur I hafven det.
Jag adresserar brefvet till Rösund, ty jag
hoppas att du och Sigrid nu ären där och
gläder mig mycket däråt; måtte ni få
ha riktigt sköna, goda dagar där. Jag
förstår så väl, Maja, huru du skall känna
nu, när din brors bröllop är så nära före-
stående, jag tyckte också, som om jag kom ett
långt stycke in i lifvet vid tiden före Abels
Lifvets allvar trädde då så lifligt för mig
på samma gång det och kändes ljufligt
och godt. Är det ej så? O, att allt, som här
möter oss, finge tjäna oss såsom Gud det
ämnat! Jag känner mig ofta förskräckt öf-
ver, att jag ~~måhända~~ nog ej använder den-
na tid här i Schweiz ss jag borde, jag menar att den
ej får vara mig till den nytta, som den
kunde. Gifve Gud mig sin nåd att den

Morges d. 9 Juli 1895.

Min kära lilla Maja!

Innerligt tack för ditt kära, välkom-
na bref! Det är en riktigt dyrbar gåfva
man får, när någon af vännerna därhem-
ma kommer i håg en med bref.

Jag studerade almenackan nyss och
fann då, att om det går, som vi det tänkt,
skulle halfva tiden af min vistelse i Schweiz
nu vara tilländagången, och jag tänker att
den sista "halfvan" kommer att gå mycket fort-
are. Jag borde väl egentligen inte tycka att
det är så förfärligt roligt, när denna tid
tager slut, ty jag har haft det så bra här
på många sätt och har fått se så mycket
vackert, men oaktadt allt, tror jag, att intet
är så roligt, som det att få återvända hem;
det är ock lyckligt att hafva ett sådant land
o ett sådant hem, som jag har, att längta till

bakas till.

Snart lemnar jag Morges för att, som jag tror, inte mer återkomma dit, ty om tisdag komma vi att resa till Schmitweyer i närheten af Thun för att där vistas 3 veckor; därifrån komma vi naturligtvis att göra längre och kortare utflykter bland bergen. Jag gläder mig förfärligt mycket däråt, kan du väl förstå; hitintills har jag endast haft tillfälle att på afstånd göra bekantskap med bergen (alperna), men då får jag riktigt göra det; du må tro vi blifva en hel skara omkr. 20 personer: fröken Stalder och dessutom unga flickor; är det inte konstigt? Den tid som sedan återstår mig är ville jag gärna få komma till någon annan plats, och hoppas jag, det skall lyckas mig att finna något godt inackorderingsställe.

Du må tro, jag har både haft besök af och sjelf helsat på vänner från Sverige. Vibergs äro nämligen denna sommar här hos sin tante i närheten af Lausanne. Jag och Mamme voro just hos dem en dag i förra veckan, och det var så utmärkt roligt. Bara det var så ljufligt att få andas lite hemluft, ser du, någon känsla af hem kan man ej få i en pension, och jag tror, att hemmet är mig alldeles för kärt för att jag riktigt skall kunna försona mig med pensionslifvet. Rätt ofta (ibland) blifva dock Gerda och jag inbjudna i salongen på te om eftermiddagarne, och då kan det jue se rätt hemtrefligt ut, när vi där sitta och arbeta tillsammans med fröken Stalder; särskildt mycket tycker jag om det, för att då få en god öfning i franskan. Jag är alldeles förvånad huru svårt det är att lära sig ett annat språk jag hoppas mycket af den sista tiden, ty annars kommer jag hem bra okunnig. Det är naturligtvis till mycken stor hjelp nad att Gerda är här, jag känner mig ej alls så ensammen därigenom; vi äro

dock måtte få vara mig till någon nytta och välsignelse!

Helsa Elin och Sigrid så hjärtligt från mig.–

Adjö med dig nu, min lilla kära Maja! Det är inte alls roligt att sluta upp och språka med dig, synnerligast som jag under denna tid ej kan låta bli att ofta vara hos Eder i mina tankar. Jag vet så väl hur det är, så där före sin brors bröllop, men det duger ej att låta brefskrifning upptaga allt för mycken tid, som jag blott känner mig allt för frestad att låta den göra.

Guds rika nåd och välsignelse hvile öfver dig och alla de dina!

Din varmt tillgifna barndoms-vän

Gertrud.

Gerda helsar dig och Sigrid mycket!

mycket trefligt här ändå, det finnes
en liten skogstäpp här alldeles intill, där
det är så trefligt att gå och ströfva.

Nu har jag berättat så mycket om
mig själf att du just kan vara trött
på mig.

Det vore riktigt roligt, Maja, om
du komme med i söndags-skolan.
Jag förstår väl att det kan vara svårt
för dig både på det ena och andra
sättet, men nog borde du vara med
om sammanträdet, att du får lite
intryck af saken. Det är en svårt upp-
gift och svårt att veta, hur den bör ta-
gas, men nog är det en mycket behjärtans-
värd sak och godt för en själf att så
få komma i beröring med andra.

Farväl! Min kära lilla Maja. Gud
skydde och bevare dig!
Vill du helsa Tant och Sigrid så innerligt från
mig.

Din tillgifna vän
Gertrud.

Näs, Nykil. D. 13 Okt.
1895.

Min kära lilla Maja!

Tack, min lilla Maja, för ditt vänliga
lilla bref! Det var så rörande vart af dig,
att komma upp och hjälpa, min lilla mam-
ma med att trilla skorpor; jag skulle rik-
tigt vilja klappa om dig därför. Du kan
ej tro, Maja, hur lycklig jag känner
mig, när jag så här kommer ut bland
främmande öfver att dock äga ett hem
och goda vänner, det är som om de bil-
dade en skyddsmur omkring mig. Det
är en skatt att hafva dem, som bedja
för oss, och det få vi ej glömma; och
jag är öfvertygad om att du ibland

tänker på mig.

Jag är så tack sam öfver att jag fått komma till ett sådant godt presthem, som detta är. Både kyrkoh. och hans fru äro så mycket för församlingen, så t. ex. hafva de lofvat att vara hemma 2 dagar i veckan och alla, som ha' lust, (då) äro välkomna, och alltid är det några som komma, de blifva ock så mottagna på ett sådant godt och trefligt sätt.

Här skall du få höra, hur jag har min dag indelad; kl. 8.30 äta vi frukost sedan strax läses morgonbön. Kl. 9.30 el. 10 börja vi att läsa, och då fortsätta vi till kl. 12.30 då vi äta "lunch" efteråt brukar jag och fröken Vivi gå ut och gå lite tillsammans, så läsa vi åter mellan 2–3.30; och det är allt; med barnens lexor har jag intet att göra och aldrig sättes det i fråga att jag skall hjälpa något inom hemmet. Vid 7-tiden på aftonen samlas vi åter, då vi arbeta och läsa högt tillsammans, vi hafva just i afton börjat Fältskärns berättelser. Tycker du ej det låter, som om jag hade det riktigt trefligt och godt. Jag trifves så godt med dem alla, fröken Vivi (äldsta dottern, 21 år) tycker jag allt mer och mer om, det är något så öppet och rättfram hos henne, hon är mycket huslig, största delen af hushållet hvilar på henne. Den ena af mina små elever är en liten rar flicka, den andra kan jag ej så odelat berömma, men jag hoppas det så småningom skall blifva lite bättre. – Funnes det blott sjö här, vore här riktigt vackert, men det är

Addeboda d. 27/12 1895.

Mina kära vänner,⁺
Maria o Sigrid.

Jag hade så säkert tänkt att icke låta annandag-jul gå förbi utan att då få sända Eder en liten helsning, men dagarne här gå blott allt för fort, kvällen kom så snart och så blef det ej af, det fick inskränka sig till att blott sända Eder, kära vänner, en vänlig tanke.

Här är så skönt, så skönt; ni skulle just titta hit och se hur trefligt vi hafva det, men jag vet att Astrid redan lärt berättat om huru vi ha' det här, så det är inte värdt, att jag nu gör det. Det blir så tomt nu när far och syskonen på Tuna i morgon bittida lemna

oss, men så få vi ju hoppas på, att vi åter få samlas på Tuna till nyår. Det är också en så stor glädje för oss att se huru mor för hvar dag får mera krafter. Vi få mottaga så mycken nåd af vår himmelske Fader.

Hjärtligt tack för Eder varma julhelsning, det var så rart af Eder att sända oss den. - Och nu, tack, kära vänner, för det gångna året och för all Eder vänskap under detsamma och så ville jag önska Eder ett godt nytt år. Måtte Guds välsignelse hvila öfver Eder! O, att Han allt mer måtte få böja våra hjärtan till att mottaga den nåd, som så rikligen tillbjudes oss!

Helsa Tant så innerligt från mig.

Eder tillgifna gamla vän

Gertrud.

Nu äro högtidsdagarne slut för mig; Asti
reste i går morse (hon har under ti-
den varit hos Hermelins också) men min-
net däraf, det har jag kvar, och det är
så roligt.

Kanske har jag något för utförligt berättat
om min födelsedag, men jag tycker ej det
är som det skall vara, om vi ej hafva den
dagen gemensamt och litet då hålla reda
på hvarandra.

Jag trifs så mycket bättre här nu, och där-
för är jag tacksam. Litet beror det väl på, att
jag mer fått mig vid dem här; jag är of-
tast så långsam af mig, behöfver lång tid
därför. – Vet du Maja, jag har börjat sön-
dagsskola i dag d. v. s. Jaget och jag till
sammans, jag skall bara hjälpa Tant, jag
gläder mig mycket däråt.

Nej farväl nu, mina kära vänner! Tack
för all eder vänskap.

Eder varmt tillgifna vän

Gertrud.

Skyrit d. 10 Februari 1876

Kära, trofasta vänner!

Medan Gertrud nu har lektion, måste
jag passa på sända Eder några rader.
Tänkte ni skulle vilja höra något
16/2. om huru Gertruds födelsedag firades.
Jag måste väl fortsätta Astrids bref, så
att ni får se en liten skymt af hennes vän-
liga tanke. Hade gärna skrifvit förr, men
omständigheterna hafva ej tillåtit det.
Nu vill jag först taga Eder båda i famn
och så innerligt tacka för eder varma
helsning till min födelsedag. Tack sär-
skildt för att I kommo själfva med den
och för att jag får behålla eder hos mig.

Det är så rart af eder att I ~~viljen~~ också sprida trefnad och värme i mitt rum. Ser ni, jag har nu både far och mor, alla syskonen och barndomsvännerna Abarid och Sigrid C. framme på mitt skrifbord och ni kan ej tro, hvad mitt rum blir rikt därigenom, det är just som ett litet hem.

Det kändes litet underligt och litet vemodigt för mig vid tanken på, att jag skulle "fira födelsedag" i saknad af mitt hem och alla mina kära; men hur olika blef det ej mot, hvad jag tänkt mig det! Först hade jag i den tidiga morgonstunden en skön högtidsstund i kretsen af föräldrar och syskon, och jag tyckte att jag då också fått nog för hela dagen. Men så kommer Tant och helsar så vänligt på mig, och talar om att Astrid skulle komma på eftermiddagen. Kanske kan ni litet ana, hur glad jag blef. Ej den ringaste aning hade jag därom.

Hjelms hade också varit så vänliga att be Hermelins o Jakobsons, våra trefligaste grannar, hit till middagen, så när Astrid kom var det fullt med folk här. När Astrid kom varit det, som att ånyo börja att fira födelsedag, förstå ni; hon gjorde i ordning ett sådant fint födelsedagsbord åt mig, och hade med sig så förfärligt många rara saker och kära helsningar. Sedan på aftonen fick jag riktigt rå om henne, hon bodde förstås inne hos mig; jag kan ej säga hur roligt det var, kan blott ej förstå, hur så mycket kunde mig gifvas! Alla Hjelms voro så obeskrifligt vänliga mot mig. O, hvad allt blir stort, när vi få känna, att det är en gåfva af Gud! I hvilken innerlig barnaställning få vi ej stå till vår Fader, o, att vi allt mer och mer måtte få känna ljufheten däraf! Mina kära små vänner, måtte det gemensamma målet allt mer förena oss, och vi hjälpa o stödja hvarandra på vägen dit.

Mykil d. 26/2 1896.

Min kära vän!

En innerlig helsning vill jag få sända min så kära vän Maria. Guds nåd och frid hvile öfver dig!

Jag hade så gerna språkat vid dig en stund, men det går ej ann, det är redan så sent. Det får väl bli en annan gång.

Skulle du vilja ha den lilla vasen, som här också kommer. Jag hade den med mig från Schweiz, där jag just var och besåg fabriken, där sådana tillverkas.

De hjärtligaste helsningar till Sigrid! Din så tillgifna vän

Gertrud.

Gud hålle sin skyddande hand öfver dig, kära vän, och före dig allt närmare till sig!

Din så tillgifna vän

Gertrud.

Måste till sist beJa dig öfverse med att jag afsänder ett så gyselt slarfvigt bref. Lite beror att doch på bläcket att är så uselt; vet ej när jag annars skulle få tillfälle att skrifva.

D. S.

Adelboda d. 18 Juli 1895.

Min kära vän!

Först måste jag säga dig, hur ledsen jag är öfver att ej hafva skrifvit dig till förr, nog hafva tankarne ofta ilat till dig, och jag får väl hoppas att du ibland har känt det fastän du ej fått något bevis därpå. Särskildt har jag så mycket tänkt på Eder denna sista tid, då du och Sigrid blifvit upphöjda till värdighet af faster. Huru tacksamma måste ni ej känna Eder öfver att allt har gått så väl, och att mor och son, så vidt jag förnummit allt jämt befinna sig väl. Huru lyckliga skola ej Sam och Elin nu känna sig; och jag förstår väl att ni alla skola få del däraf. Vill du helsa dem hjärtligen från mig.

Tack, för ditt kärleksfulla bref, som jag fick nere i staden, det kändes så

vämmande att få det. Nu har
jag sagt riktigt farväl åt Kjdmi,
ty att har ju hört, att jag ämnar
bara komma denna vinter, men att
var ej alls roligt, jag har lärt mig
att mycket hålla af dem, och att
har känt så godt för mig att ha fått
vara hos dem denna vinter. Jag är
mycket tacksam där för.

Hör du, hur går det att vara i Stad
en sådan här vacker och het sommar
jag kan ej säga huru gärna, jag skulle
vilja dela med mig, af att goda som
jag här åtnjuter. Dock – nog är det så,
att det som gör oss den största glädje
det är att få tjäna andra och om möj
ligt göra något litet för andras glädje, och
ej är att att roa sig själf. Jag hoppas in
nerligen att du skall få den vederkvickel
se du behöfver, ty litet behöfva vi alltid.
Nu komma ni ju först att resa till Rö_
lund, men sedan komma ni ej ut till oss

el. kommer åtminstone ej någon af Eder?
Det vore så kärt och roligt för oss. Det
är så skönt och trefligt här, att jag tror,
det äfven ni skola njuta däraf.

Nu för tillfället är här riktigt fullt hus
fem ungdomar och Alma Lindahl
dessutom; de fem kommo i går
middag och att går så lätt att hafva
dem här. Alma skall resa i morgon
hon håller nu som bäst på med att rö
ka i ordning åt sig och ber mig helsa
Eder så mycket. De andra äro ute i
skogen och njuta af den sköna sommar
aftonen. Till kyrkan hafva vi ej fått kom
ma i dag, men hade dock en skön och
högtidlig qvarttimme i skogen.

Nej, Maja lilla nu måste jag säga dig
"godnatt." Mycket innehåll är det just ej
i mitt bref, hoppas dock du läser häri
en vänskapsfull helsning.

Helsa innerligen till Sigrid och
välkomna hit ut!

undra om lilla tösen skulle bli tandlös.
Ja, Maja, nu är snart sommaren sin kos.
och då blir det för mig att åter öfvergifva
mitt kära, kära hem. Nu när det så smått
närmar sig, tänker jag stundom därpå med
bäfvan och med undran om det är att rät-
ta för mig. Särskildt därför att vi den-
na vår så väl behöft vara hemma båda.
Dock har det hela tiden varit min innerliga-
ste önskan att ~~stå~~ tjäna på den plats, som Gud
gifver mig, och jag kan ej tro annat än,
att detta är efter Hans vilja.
Hur är det med Sigrid? Har hon fått
någon plats eller är det hennes mening
att gå genom seminariet? Helsa henne
innerligen från mig.
Alma helsar Eder båda så mycket; i
morgon skall hon resa.
Alla här hemma helsa alla våra kära
vänner i Skogstugan på det hjärtli-
gaste! Farväl nu, kära Majan min.

Din gamla vän

Gertrud

En innerlig helsning lilla Greg. Om Ni [illegible] få [illegible] de kan kanske Maja o Sigrid skrifva [illegible]

Addeboda d. 16 Juli 1897.

Min kära gamla vän!

Våra tankar tycks riktigt ha mötts fastän
du hann komma litet före mig, ty jag hade
just tänkt för mig själf, att "nu" får inte någon
mer dag gå, utan att jag skrifver till
Maja — och så kom ditt bref. Hjärtligt tack
därför! Det gläder mig att veta att Ni äro
ute på Eder kära Skogsstuga, — måtte ni
också taga eder tid att i fulla drag nju-
ta däraf! Kommer Fredrik att vara ute
hos eder nu, sedan han tenterat?
Här ha vi haft så ovanligt stilla och
skönt utan några resande, ty Alma Lin-
dahl kan jag knappast räkna, hon har nu
varit hos oss i 14 dagar, antagligen
sista gången som flicka, ty i november
kommer deras bröllop troligen att stå.
Far, mor och David hafva visserligen
varit litet obeständiga här, men Astrid

och jag hafva varit så mycket
mer bofasta. Det är så egen-
domligt att så här få vara her-
re öfver sin tid, jag menar just få
göra, hvad man själf önskar, men
hafva vi användt den till att sitta
och arbeta samt läsa högt duktigt
mycket för hvarandra; det är så trefligt.
Men nu är den ljufva hvilotiden förbi,
ty nu vänta vi en hel mängd med gä-
ster ut. Nej, det där låter nästan be-
tänkligt, så farligt är det dock ej, ty de
äro obeskrifligt välkomna. Men du för-
står kanske, hur det kan kännas; så
har jag också nu nästan glömt bort att
sällskapa med folk. Om lördag kom-
mer nämligen Nanne (hvilket är
mycket, mycket roligt) Elin, Lic. Björ-
kander och Hjalmar ut, om måndag
Gerda, Dean, Elsa Grönbeck, Elias
Robert och Sven H. Tycker du ej att
där kan räcka till. Det blir dock ej

på så många dagar. Redan på torsda-
gen resa de flesta ynglingarne, vi an-
dra skulle då samma dag promenera
öfver till Tuna, stanna där en dag
och så hem igen. Nu måste jag afbry-
ta mitt bref, ty jag har månaden, måste
därför göra i ordning till frukosten nu.
En liten resa har jag dock gjort härifrån;
jag fick nämligen följa med mor till
Victor Vibergs kyrkoherde-installation
i Ytter Selö församling i närheten af
Strängnäs. Det var en synnerligen treflig
resa och mycket roligt att få vara med
om. Biskop Ullman installerade ko-
nom äfven den snälle och gode Dom-
prost Nylander med flere goda präst-
män voro där samlade, så att det var
en riktig god samvaro.
På Tuna må de alla bra; för 14 dagar
sedan fingo vi den stora med jubel
emottagna underrättelsen att Kerstin
fått sin första tand; vi började nästan

Jag ska nu få tacka för ditt trefliga bref. Ber äfven om min helsning till Ernst i [illegible]. Systerlig [illegible]
Astrid

Näs, Nykil d. 17/10-97.

Min kära vän!

Maja, är du mycket ledsen på mig, som har kunnat så länge låta bli att svar på ditt hjärtliga, kärleksfulla bref, som jag fick innan jag lemnade Upsala? Innerligt tack därför, min kära Maja-vän, och tack för att du är så trofast i din vänskap mot mig. Jag tycker det är så riktigt tråkigt, att jag ej skrifvit till dig förr, men ser du, jag har verkligen ej så mycken tid öfrig till brefskrif- och så går naturligtvis föräldrar o syskon i första rummet. I dag skall jag dock riktigt passa på, ty jag är alldeles ensammen hemma för ovanlighetens skull. Tant o Kyrkoherden hafva rest till en söndagsskolfest i den bortersta delen af socknen o flickorna följde med till Hermelins, och så blef jag ensammen hemma, men du skall inte tycka, att jag blifvit illa behandlad för det,

en af Astrid bakad kaka till (just nu kom kaffebrickan in). Låter det inte inbjudande? Du må tro den där kakan smakar synnerligen rart. Du kan gärna ge Astrid lite uppsträckning, när du träffar henne härnäst, ty vet du, hon skämmer alldeles bort mig, du kan ej tro hvad hon skickade för en rar sändning till mig för en vecka sedan.

Ack, Maja, hvad jag längtar att få höra något från Eder. Du får inte dröja för länge med att skrifva, och jag skall försöka att svara snart nästa gång. Det var en stor missräkning för mig att inte få träffa Eder i Sept., men nog unnade jag Eder att få njuta af den kära Skogstugan så länge som möjligt. Jag undrar så mycket hur ni nu ha det ställt. Du måste tala om allt möjligt för mig. Kom i håg att jag håller så mycket af Eder alla, att allt intresserar mig.

Helsa min kära Tant så mycket!

Farväl nu, kära vän! Gud skydde dig.

Din gamla vän

Gertrud.

ty det är alldeles min egen tillstånd
ning. Jag har nu förut hjälpt Tant
med söndagsskolan, och nu önskar
jag blott att eftermiddagen ville bli rik-
tigt lång, så att jag hinner med så myc-
ket. Ensamheten är skön ibland, och i all-
mänhet får jag ej så många stunder för
mig själf här, utom aftnarna förstås.
Det var naturligtvis helt olika för mig att
komma hit denna gång mot den förra. Jag
känner mig så riktigt hemma här och
håller så mycket af dem alla, men nog k
känns det understundom mycket allvar-
ligt att vara så skild från sina kära,
särskildt denna tid ha vi ju varit så syn-
nerligen skingrade; en allvarlig på-
minnelse om, hur litet vi känna, när stun-
den är kommen att skiljas hädan, fingo
vi ju i farbror Vilhelms död. Men vi få
ju ock hålla fast vid att Gud handlar med
oss efter sin stora nåd. Icke ha vi rättig-
het att något begära af Honom, men vi få

dock bedja att Han vill handla med oss efter Sin
nåd och barmhertighet. Maja, att det
skall vara så svårt för oss, att unna våra
kära att gå hem! Måtte Han böja våra
hjärtan till full undergifvenhet för Hans
vilja och rådslag! Jag vet väl, att du för-
står, hur jag kan känna det. Kanske ha
dessa tankar också trängt sig inpå dig
särskildt nu, när Sigrid lemnat Eder.
Kära min vän, hur känns det för dig?
Är det mycket tomt? Måtte denna
tid blifva både hemma och dig till väl-
signelse! Maja, du får ej hänge dig för
mycket åt saknaden. Jag tror, Maja,
att vi måtte vara vakna öfver att ej hänga
för mycket fast vid hvarandra; åtmin-
stone har jag för min del känt det, som
om att så lätt skulle inverka hämman-
de på Guds verk i vårt hjärta. – Ack
Maja om jag hade dig här nu, hur kärt
skulle det ej vara att få en pratstund
med dig, och så bjuda dig på kaffe med

Nykil 1/3-98.

Käraste Maria-vän!

Maria lilla, jag som glömde din Maria-dag i går. Blott att för sent o det alldeles tomhändt kommer jag nu med en hjärtlig helsning till din högtidsdag, som ju påminner om den stora dag, då Jesus tog dig i sin famn och välsignade dig. Måtte denna Hans välsignelse städse följa dig, och du lära dig att mer att mottaga den!

Jag tycker att det är så tråkigt, att jag varit så slarfvig, men du kanske förstår att det har varit litet svårt att hålla reda på dagar denna tid. Jag upptäckte så sent på lördagen att Maria-dagen var på måndagen, att jag blott som

hastigast hann att skrifva hem innan posten afgick. Förlåt mig det, Maja, lilla! O, hvad Sigrid skall ha njutit dessa dagar! Och du med, men hon allra mest tror jag. Jag adresserar till Skara, ty du måtte väl ej ha rest ännu! Men, det blir att ganska kännbart för Sigrid, när du nu åter skall resa. Det är svårt o slitsamt att skiljas, dock behöfver vi att öfva oss med sådana här små skiljmessor; det är nog godt att få göra det.

Nu måste du skrifva o tala, hur du tyckte Sigrid hade det, andra kan ofta ge en bättre beskrifning därpå än hvad man kan själf.

Ja, nu är jag åter här, och i full gång med mitt arbete. O, hvad vänner är för en stor gåfva! Hvad vänskap värmer upp vårt lif och gör det rikt! Och hvad att ter sig olika då för en. Jag har en sådan här och oupbar vän i min Tant här! Hinner ej mera nu! En innerlig helsning till Sigrid! Jag glädes mig så att hon har fått ha dig hos sig.

Din gamla vän

Gertrud.

Tack, Sigrid lilla, för din vänliga helsning till min födelsedag! Lite längre fram kommer nog bref till dig.

Nykil 19/5 -98.

Kära Maja-vän!

Maja lilla, hvad jag bär mig fult åt! Jag tyckte, att det var illa af dig, att du lät det bli så långa "tystnadsperioder", och så är jag inte den minsta bit bättre själf. Kära lilla vän, förlåt mig! Jag har nog haft vilja att skrifva till dig förr, men det är verkligen inte så godt att alltid sätta det i verket.

Du har väl mycket att göra som vanligt, ja, hvem har inte det när våren kommer. Det är verkligen skada, att man i allmänhet ska ha så lite tid att njuta af den härliga våren. Isynnerligen ha de vackra vårdagarna hittills inte varit så många

bli ängslig, när man hört ett par talare förut.

Hvar kommer ni att vara i sommar, och när kommer Sigrid hem? Hur har den lilla stackarn det nu? Jag tycker att att hon fått en lite för tung plats för sin ålder. I sommar tänker jag visst inte försöka få Er till Addeboda; att ni äro oerhördt välkomna dit, är ju en själfklar sak.

Nu dröjer det inte länge, förr än jag har slutat mitt arbete här. Det är alltid så allvarligt att se tillbaks på en så afslutad tid i ens lif. O, måtte den ej gått mig spårlöst förbi! Mycket har Gud velat lära mig här, måtte Han också ha fått lära mig något!

Du har en mycket skröplig vän, ska jag tala om för dig, men tack för att du ändå är trofast mot henne. Farväl nu, min lilla kära Maja. Gud skydde dig!

Din gamla vän Gertrud.

Många hjärtliga helsningar till Eder alla.

men en och ann har det dock varit. I dag är det skönt väder, men det blåser duktigt, dock ska Noni och jag, som nu är ensamma hemma, nu på eftermiddagen ta med oss vår kafékorg och leta efter någon plats i lä i skogen. Du kan inte tro hvad det är vackert där, björkarna stå så fina nu att det är alldeles obegripligt, så mjuka och ödmjuka och så omedvetna om sig själfva. Vi ha mycket att lära af dem. Jag tycker det är besynnerligt, att jag aldrig skall bli fullärd på något område (jag menar förstås endast de inre) utan behöfver jag att lära om och om igen. Den onda naturen är så motsträfvig, nog har jag fått erfara, att jag måste helt omskapas och förnyas. Men det går så lätt att glömma, att det är inte vi själfva, som skall utföra detta, utan att vi endast ha att förhålla oss stilla och släppa oss själfva, och så vill Gud utföra sitt verk. Och dock, detta lilla att släppa sig själf, Maja, hvad det är för en svårlärd läxa.

En dag i förra veckan voro vi inne i Linköping på Kyrkosångens vänners högtidssammanträde, och två roliga saker fick jag då vara med om. Det ena en utmärkt allvarlig och god morgonbön af hofpredikant Neiiman, och ett föredrag af prosten Hillberg; fastän jag mycket hört talas om honom, har jag ej hört honom förr, jag tyckte så mycket om hvad han sade, där han så särskildt framhöll, hur det måste finnas helgd i all andlig musik, och att man visst inte får förkasta ö fördöma det gamla. Man kunde

Söndags afton
Kl. 11.

Kära Maja!

Jag sitter ute på verandan tillsammans med Elin o Mamma o skall i största hast skrifva till dig några rader. Det är redan sent så jag tör inte så mycket därför blir det ej så vackert.

Det vore så lämpligt för oss om du kunde komma om tisdag d. 18de. Du skulle då resa med tåget som går 1/2 12 från Upsala, byta tåg vid Rimbo o resa till Rö, der du vi ha skjuts dit o behöfver tänka på att använda samma. Tur o Retur biljett varar endast i 14 dagar

så du bör ej taga en läden.
Jag kan ej säga dig huru
innerligt vi alla glädja oss
åt att få ta emot dig här.
Det är en så stor glädje att
få vänta dig hit!
Hjärtlig välkommen kära
kära vän.
Många helsningar.
I största hast
din vän
Gertrud.

Den 16 Juli 1899–

Addeboda 22/7 99.

Kära lilla Maja!
Efter att under nära två
månaders tid väntat för-
gäfves ~~till~~ på bref från
dig tager jag mig det orå-
det till att mot vår öfver-
enskommelse (som jag tror
åtminstone) skrifva först
till dig.
I Onsdags åtta dagar åter
kommo vi lyckligen från
vår resa till Dalarne. Vi

hafva som vanligt ganska
många besökanden här;
för tillfället hafva vi fem.
O, Maria, hvad naturen
är härlig. Det är isynner-
het en skog här, som jag är
mycket förtjust. Jag tycker,
det är som att komma
in i ett tempel när jag
inträder i den. Der på Dala-
rön har ni fullt med vackra
skogar, men det är väl jemt
fullt med folk i dem.
Eftersom papperet nu tar
slut måste väl af jag sluta.
Din tillgifna vän
Gertrud.

Det är så längesedan jag hörde något från dig så
nu måste du svara på mitt bref snart.
Hälsa mycket till Sigrid.

hade mycket trefligt på den
fastän, och det kan du helsa
till Sam och säga att han
spådde, det ej blef så mycket
af för oss att gå; hvilket
berodde på att vår moster
ej orkade så mycket. Du
kan ej tro så förtjusande
vackert det var derup-
pe; synnerligen storartad
var utsigten ~~öfver~~ från Hints
berg öfver Siljan. Vi ra-
kade just ej ut för nå-
got äfventyr; nattherber-
ge var lätt att få öfver-

allt fastän det en gång
måste intagas i en lada;
det var rysligt trefligt
att ligga derinne och
också sömnen var min-
dre god och vi bäst som
det var öfverraskades af
några karlar som förde
ett förskräckligt väsen
utanför vår olåsta dörr.
Hur går det för er att
trifvas på Dalarö?
Jag har just intet att tala
om härifrån; hvar dag
har sin jemna gång. Vi

är nog lite torrt beskrifvet, men jag får hoppas
att du ändå tycker om att få höra litet där-
om, du var ju så inne i alla våra förhållanden.
Ack, Maja, jag blir så torr själf när jag blir
mycket jäktade med yttre göromål, så borde det
ej behöfva vara, men jag är en sådan stor
stackare, som så ofta får baklexa.

13 aug. Jag får nu endast göra en helt hastig afslut-
ning, Mamma kom hem just när jag satt
och skref här om aftonen. - Tant Clara har
varit mycket dålig i dag. Nu är konsi-
storienotarie Unschens här.
Många hjärtliga helsningar från oss alla.
Fr. Pauss ber mig helsa o tacka för boken
som hon tyckte mycket om.
Helsa Sigrid innerligt. Skrifver till hen-
ne snart.

Din varmt tillgifna vän

Gertrud.

Addeboda 11/8.99.

Du kära Maja-vän!

Innan jag i afton kryper till kojs, måste
jag få en liten pratstund med dig, kära Maja.
Det är i dag jämt en vecka sedan du lem-
nade oss. Tack, för senast! Tack för att du
trifdes hos oss! Det var så kärt att ha dig här,
och så fått knyta vänskapsbandet än fastare
mellan oss. Ja, <u>Tack</u>, kära vän för all din tro-
fasta kärlek!

Vill nu meddela dig ett och annat, om hvad som
här förefallit sedan du reste. Tiden har varit
mycket upptagen af hushållsbestyr: först hade
vi kräftskalning en dag, då gnodde vi ovanli-
lig, skalade också 49 tjog. Fröken Pauss hjälp-
te oss naturligtvis, hon är outtröttlig med
att hjälpa oss med allt möjligt. Denna vec-
ka ha vi haft stor byk, så att vi ha haft

alla jungfrurna med i båten, utom lilla Stryn naturligtvis, godt var ju att ha henne uppe, men inte ~~[illegible]~~ hon mycket mer än att diska. Så har det varit småbrödsbak, syltning, kärning m. m. I morgon f. m. slutas strykningen, det är så godt att det har hunnit så långt. Sara Kullgren har också varit hos oss från tisdags morgon till torsdags kväll, lite längre fram ska vi försöka få Maria till oss och det skall bli mycket roligt. Så hade vi vår kära Astrids födelsedag att fira i onsdags då försökte vi ha det lite lustigare, vi hade inte Far hemma, och det var så tomt; men nog kände vi det, att det var en högtidsdag ändå, vi inledde den med att gemensamt sjunga psalmen 33. På e. m. satte vi oss i björkskogen en stund så voro vi ut på sjön, ja, det var riktigt trefligt. Torsdag f. m. begaf sig Astrid och Manne ut på en liten velocipedtur till Hemmings, Brunerornas och Elisabeth Cedvall, i morgon vänta vi hem dem, det skall bli roligt att få hem dem och få höra hur det gått, i morgon vänta vi också Rune hit till oss, annars vet jag ej om något främmande nästa vecka. I dag har Mor, Far och jag varit på Adtorsnäs och firat födelsedag, där var så mycket, mycket folk samlat, men Mor orkade naturligtvis inte stanna till kvällen, så vi reste hem redan kl. 8. Jag träffade Elin Schultz f. Schürer där, det var riktigt roligt, hon föreföll så snäll.

Med Tant Clara har det till vår stora glädje varit något bättre de sista dagarne, hon får sofva godt utan sömnmedel och krafterna ha tilltagit, med sinnet är det nog ej så bra, men nog tycker jag det har varit något lättare.

Så där ha vi haft det, sedan du reste ut

Addelboda 22/6 1900.

Min kära Maja-vän!

Ett varmt tack för din så vänliga helsning, som låg mig till mötes, när jag kom till Tunsta. Det kändes godt att få ta emot den.

Det är i dag jämt 14 dagar, sedan jag kom hit. Det är så skönt här i stillheten och ensamheten, dagarne gå blott alldeles för fort, men nog är det förfärligt tomt efter syskonen, här märks det mer än i staden, tror jag. Men vi få vara tacksamma för de goda underrättelser, vi ha från dem. David är så glad att ha Astrid hos sig, och med Mannes krafter går det framåt, han har nu flyttat till Boksenholm, som ligger litet högre

upp. Det dröjer nog ännu länge, innan
han kommer hem. Astrid stannar så
länge hennes biljett varar, så att hon
kommer hem d. 16 Juli.

Jag sade, det var stilla här på landet,
men det är att förstås ej alltid. Ty bar-
nen, som vi ha hos oss, äro mycket lif-
liga för att inte säga bråkiga, de kom-
ma dock troligen att lemna oss om
måndag. Celina är nu ganska återställd,
och i dag flytta de ut till landet.

Nå Maja-vän, hur tänker du? Vill
nu tala om för dig, att tänker du på
att komma till oss, borde du komma
så fort som möjligt efter midsommar,
ty jag kommer redan d. 6 Juli resa med
till Nykil, för att hinna hem och taga
emot Astrid. Är det åter till Tuna du
ämnar ställa din färd, så är det så, att
Ester är borta mellan 10de och 16 Juli.

Hur hjärtligt välkommen du är till oss
det vet du, så därom behöfver jag inte
orda. Något, Maja, tycker jag du bör resa
bort. Eller hur?

Många hjärtliga helsningar till Eder
alla och Mor helsar också så mycket.

Din tillgifna vän

Gertrud.

Addeboda 5/7 1900.

Min kära Maja-vän!

Tack för ditt bref - - - fastän det inne-
höll, att vi ej kunde få dig till oss. Tyckte,
äfven innan jag läste det, mig veta dess in-
nehåll. Jag förstår dig så väl Maja, att
det skall kännas svårt för dig att lemna
din pappa o mamma hemma och sjelf
vara bort i all synnerhet, när du märker
hur gärna de behålla dig hemma, men
jag har så svårt att förlika mig vid
tanken, att du icke alls ska' få komma
ut till det sköna, uppfriskande landet.
Måtte du kära Maja, fastän kvar i vin-
terhemmet få en riktigt god sommar,
och Gud välsigne dig för, hvad du gör
för de dina! - - -
Jag står just nu i begrepp att göra, hvad

inte du vill göra — lemna Far och Mor ensamma. Men de vilja inte höra talas om någon förändring af min tilltänkta resa. Mors o Fars resa till Visby har blifvit uppskjuten på någon vecka, så att det blir nu inte riktigt samtidigt. Jag kommer att stanna i Nyhil till d. 17de. Tänk du, Astrid kommer inte hem nu, inte förr än i midten af Augusti eller så. David behöfver henne, och därför får hon stanna. Äfven David kommer då att lemna Potsdam och sin nuvarande plats då i Aug. Först skall han då göra sin studieresa i Paris och sedan i midten af September skall han tillträda sin nya plats i Dresden. Han har nämligen blifvit erbjuden plats, som assistent åt sin förre chef Kübler, som blifvit kallad till professor vid Högskolan därstädes. Fastän detta ju innebär, att han kommer att stanna i Tyskland ännu ett år, glädje vi oss mycket däråt, ty det är en mycket rekommenderande o lärorik plats. Från Hamne hade vi i går ganska goda underrättelser, han börjar på att få lite mera krafter. Nu har han så trefligt af att ha Keillers där och nu snart kommer också Moster Ebba o Morbror.
I går gjorde Mor och jag en liten treflig tur till Norrtelje och vi lyckades verkligen hitta Fanny där, det var så roligt att få se henne igen o tack för helsningen. Så roligt att Fanny verkligen gör en liten resa, tycker du riktigt skall glädja dig däråt. Är Sigrid hemma nu? Helsa henne du så hjärtligt.
Barnen ha varit hos oss ända tills i tisdags; det är så stilla och tyst här nu, så nog märks det skilnad. — Skulle du få lust att nu snart skrifva är min adr. Näs. Nyhil.
Farväl nu, kära Maja! Hjärtliga helsningar från Mor o mig. Far är i Sthlm nu ett par dagar.
Din tillgifna vän Gertrud.

Addebada 14/7 1901

Min kära, kära Maja-vän!

Nu kommer ändtligen det utlofvade brefvet. Skulle jag ha följt mitt hjärtas lust, då hade jag strax skrifvit till dig för att med stora famnen få tacka dig för ditt varma systerliga deltagande vid min förlofning. Tack, af hjärtat tack för din varma trofasta vänskap! Måtte, om ock våra vägar bra mycket skiljas i det yttre, vänskapen få vara hela lifvet igenom! Jag kan då icke heller tänka mig någon annan möjlighet. Och jag hoppas så innerligt att du alltid skall komma att känna igen din gamla barndomsvän Gertrud.

Kära Maja, det var roligt att höra din röst i telefon, men än roligare vore det om du kunde få tid att skrifva, så att man fick höra litet om Eder. Har det icke varit litet påkostande att vara i staden under denna starka värme?
Hur stå Fredriks krafter bi?
Vi komma väl att resa till Dalarö i Augusti. Måtte sommaren blott då ej vara svunnen ren!
Jag vet så litet än hur senare delen af sommaren kommer att bli för mig. Jag skall resa till Ernsts föräldrar, men jag vet ännu ej när.
Mycket mer vore nog att säga, men jag har så mycken brefskrifning, att jag kan ej hinna som jag skulle önska.
Alla här hemma bedja mig hälsa så mycket till de kära vännerna Clasons.
Till Sigrid skall du hälsa särskildt mycket från mig.
Och tag så emot en varm omfamning från
Din tillgifna vän Gertrud

Nu nalkas dagen, då jag får hoppas,
att Ernst skall komma till sin vän igen
med stora steg. Behöfver jag säga med
hvilken glädje den dagen väntas?!
Får det gå som vi nu tänka oss det,
skulle Ernst komma tisdagen d. 23 denna
och tänkte vi då samma dag få ekla-
tera vår förlofning. Möjligen att det ej
kommer att gå för Ernst att komma
förr än onsdagen, men jag hoppas dock
att det skall gå för honom att komma
redan tisdagen. Du må tro en dag
det är mycket för oss - vi få vara så
litet tillsammans. Det längsta Ernst nu
kan stanna är till måndagen.
Tänkte nu också be dig med helsning
från mig tala om vår förlofning för de
dina, men naturligtvis önskar jag att
ni annars inte talar därom förr än da-
gen kommer.

Ja, kära Maja-vän, härom vore nog myc-
ket att säga, men det är så svårt. När
man är mycket lycklig, går det ej att
tala därom. Den gåfvan jag fått är
stor. Och mitt hjärta är fullt af tack och
lof. — — — —

Nu ändtligen äro vi samlade här, och
du förstår väl huru kärt, det måste vara
efter en så lång skilsmässa, men fullt
känns det förstås inte förr än vännen
kommer. - Manne och jag kommo i
tisdags - tack vare telefon vet du att
jag varit på Tuna - far, mor och Astrid
kommo i går. Astrid har då varit
1½ vecka i Nykil där hon lämnat
Ester. Vi äro så tacksamma öfver att
det synes bli så godt för Ester där; och
Ester är så bra - men inte är hon all-
deles frisk, förstås. - Våra jungfrur ha
vi nu också hemma, och det är så trefligt.

Addeboda 5/8 1900.

Kära Maja-vän!

Åter har jag ett kärt bref att tacka dig för, och tack för helsningarne genom Mor, så behändigt, att du då just kom att titta in till oss.

Nu har jag mycket roligt att tala om för dig — vi ha nu en vecka haft Abel och Ester och deras rara småttingar hos oss, de reste i lördags. De små hade utvecklats så mycket, sedan jag sist såg dem, det är nu öfver ett half år sedan, särskildt Anders märktes det på, det är en riktigt präktig pojke, och så roligt att se att han är lika mycket pojke som Kerstin är flicka. Det var så roligt att få ha dem så här riktigt hos oss, det är så olika det mot om det endast är på ett par dagar. Och nu än så kommer

Astrid hem, om onsdag, just lagom för att vi skall få ha henne hos oss på hennes födelsedag. Så få vi åter samlas och är det med tacksamhet jag tänker därpå, ty det är så länge sedan vi nu fingo vara att, ända sedan slutet af Februari. Och Mamma är nu verkligen bättre, kan vara riktigt mycket med oss, det är så roligt. Du hör att det låter godt på allt sätt.

Vi ha haft så många ljufliga dagar här på Oddeboda, sedan jag nu kom hem, det kommer ofta emot mig en sådan märkvärdig sympati från naturen här. Skulle så gärna vilja dela med mig lite åt dig af allt det goda jag här får njuta af. — I morgon kommer en af dig också värderad vän till oss, nämligen Fanny Lindh — hon skulle då bryta upp från Norrtelje, stannar väl till midten af veckan; tycker det skall bli så roligt att få henne hit.

Hör du, när kommer Berells att lemna Upsala? Jag ville gerna innan dess skrifva en afskedshelsning till Ruth, eftersom jag inte på annat sätt kan träffa henne. Hvart skall jag då adressera den?

Från Maria C-d har jag haft bref en Månad. Det sista lät så riktigt godt de känna sig starkta.

Kanske har Mor berättat för dig att Lavy Lurén bor med sina barn i sommar alldeles nära Rö station, och att de varit här några dagar — Mor passade just på, när jag var borta, så jag har inte sett dem. I dag följde Mor Far till Rö, och tänkte då också helsa på hos dem. Mor tyckte mkt om barnen.

Nej nu får jag inte sitta och skrifva längre, vi ska äta kväll nu. Mamma helsar dig så mycket. Och framför från oss alla hjärtliga helsningar till de dina. Farväl, du kära lilla Maja.

Din gamla tillgifna vän

Gertrud.

Addeboda 11/8 1901.

Min kära, kära Maja-vän!
Kan ej motstå lusten att skrifva
till dig, min kära Maja-vän,
om det ock måste bli helt kort.
Tack för ditt kära bref till ~~min~~ vår
högtidsdag! Har just i dag läst
igenom det en gång till; det var
så varmt! – Det har under denna
tid mången gång trädt starkt fram
för mig betydelsen af att få
vänners önskan af välsignelse
med på vägen – det är en skatt
för Ernst och mig att gömma på.

nu vara i Er kära lilla Skogs-
stuga. Njut nu i fulla drag
däraf! Sommarn i staden måtte
ha varit ganska pröfvande.
Undrar just om Ni komma att
stanna september också? Kärt
skall det bli att åter få träffas –
och då måste vi taga vara på stun-
derna, ty jag har ej lång tid kvar
i Upsala. Troligen blir bröllopet tätt
efter jul. I början af september skall
jag resa till Bellevue (Ernst föräl-
drars ställe vid Filipstad).
Ja, det blef bara denna lilla korta
helsning. Vi skola nu resa till Ad-
darsnäs, på deras sedvanliga bjudning.
Hälsa varmt alla de dina, särskildt
kära Sigrid. Och tag själf emot
en hjärtlig omfamning och ett varmt
<u>tack</u> från din tillgifna vän Gertrud.

Och det är en gåfva att ha sådana
vänner, som kunna gifva den
bästa lyckönskan.

Nu några dagar ha Far och
Mor, Astrid och jag varit en-
samma, det vara bara vi som
fingo fira kära Astrids födelse-
dag - Manne reste samma dag
för att få vara med om mötet
på Leckö. I morgon reser jag till
Nykil - på afsked, nära på.

Vet du, vi äro redan i full
gång med att ty åt oss. Det
kännes helt sällsamt, mycket ro-
ligt och litet vemodigt med.

Det är rörande att få ta emot
så mycken kärlek - de tänka
så mycket för mig och på mig.

Astrid vet ej, hur hon skall kun-
na hjälpa mig nog, och jag har
bara att "ta emot". Och jag vet
det följer välsignelse med att
gifva - och den skall hon säkert
få i rikt mått. Ja, kära Maja,
hur jag härvid kan känna det,
det skulle nog egentligen Signe
bättre förstå. Du är ju och den
gifvande - hon den mottagan-
de. Gud välsignelse dig, min
kära Maja, för allt hvad du
ger åt andra!

Är så glad åt att veta Er

Ett varmt tack till kära Jannerna Maja i dag för de kära helsningarne till Anni födelsedag - därför också

Från Fanny Annis innerligaste Tack - Skrifver snart bref. tillg. Astrid

ning är inte den allra trefliga-
ste. Och man märker det nog
ännu mer nu när våren kommer.
En glädje har det och varit för
oss nu gjort kyrkogården i ordning. Nu under
en vecka ha 2 man varit där
sysselsatta, och det märkes redan
så stor skilnad; den var så van-
vårdad förut. Så har det och
det goda med sig, att de bli
så mycket mer angelägna om
att hålla sina grafvar snygga –
och så hålla de dödas minne i helgd.
Hade allt varit roligt att nu på
samma gång kunnat höra dig språ-
ka lite också. Det är så ryslig länge
sedan jag nu hörde något från Upp-
men de därhemma ha ju helt så
varit främmande nu ngr dagar,
så att är inte underligt.
Hälsa så hjärtligt och vördnadsfullt
de dina, särskildt varmt till Sigrid.
Emil hälsar! Din så tillgifna vän
Gertrud.

Grinstad 18.5 1902.

Min kära Maja-vän!

Tack först! Det var så roligt att
åtminstone få se en liten skymt
af dig – men nog tyckte jag, att
det var bra kort. Det var så mycket
som mötte mig på de få timmar
jag var i Uppsala – och jag har
bara en känsla af, att jag inte kun-
de ta till vara något riktigt.
Jag tackade dig visst aldrig för de
älskliga små snödropparne, som
dock kändes så godt att få ta emot.
Tack du min kära Maja!
Ja, i dag är det Pingstdag –
den stora Andeutgjutelsens högtid.
Hur längtar man ej att och få er-

fara en Andens uppjutelse inom ens eget hörn – att det må komma lif i domnande sinne och krafter. Det är nedpressande att få erfara hur svårt man har, att vara uthållig och trogen, hvad man fått. Gifve dock Gud, att genom att vi få erfara Kristuslifvet i oss må fördjupas! — — —

I dag har Ernst haft tjänst här i vår kyrka, och det tyckte vi allt var ganska skönt, ty det är så kallt och kulet i dag, regn och blåst. Så jag tyckte det var riktigt vackert att se kyrkan i det närmaste fylld – långa, dåliga vägar, som de då ofta ha att gå – det hade nog inte jag gjort. – Det är inte roligt för prästfrun, när det är två helgdagar i rad, ty då får man känna sig så ensammen första helgdagen för

beredelsens skull. Därför är det så roligt att få en liten pratstund med dig. Men hur mycket roligare vore det ej, om du kunde komma öfver till på en stund. Vet du, jag tyckte att Ni voro alla så vemodiga uppe i Uppsala, och inte minst du; Så jag tycker det skulle vara synnerligen välgörande för dig att komma ut till den hederliga, okonstlade landsbyggden fen tid — — men jag vet ju, att det är dig omöjligt, så det är inte värdt, att jag ber dig därom.

Nu längta vi så mycket här på landet efter vår och värme – så att vi kunna få lite grönt omkring oss. Då blir nog vår lilla trädgård så riktigt treflig. Ser du här gäller det riktigt att laga vara på hvad man har, ty vår omgif-

Stommen, Grimstad 24. 3 1902.

Min kära Maja-vän!

Jag har riktigt längtadt efter en sådan här liten språkstund med dig och då först få ta dig i famn och så af hjärtat få säga dig ett Tack för gammal, väl bepröfvad, barndomsvänskap, och för alla rara bevis därpå, som jag så mångfaldiga gånger fått taga emot, och som kännes som en dyrbar skatt att nu ha med sig ut i lifvet el. rättare till vårt hem. Tack nu och för senast, för att du ville vara min tärna och följa mig upp till altarringen! Tack för hälsningen i klockan och för hälsningen som låg oss till mötes

tiden, tycka vi ibland, att vi bli riktigt bortskämda af att så tätt och ostördt få rå om hvarandra. — —

Ja, kära Maja, jag undrar just när du kommer hit och jag får visa dig hvilket trefligt litet hem vi hafva. Tärnorna alla ha riktigt prydt och värmt det! Dina sängmattor påminna oss kväll och morgon om den kära gifvarinnan; Farbrors psalmböcker äro i dagligt bruk, och Tantes skrin ser så hemtrefligt ut där det har sin plats i vår sängkammare. Vill du hälsa dem alla och hjärtligt tacka för deras värdefulla gåfvor. Tant skall du särskildt varmt tacka för hennes hälsning till min födelsedag samt det hjärtevänliga bref, som låg oss till mötes vid vår ankomst hit.

Men min mening med dessa rader var och att få hälsa min Maria-vän — det är tomt att ej längre få komma personligen. Gud skydde och bevare dig på alla dina vägar! Måtte du få erfara Hans nåd i allt rikare mått!

Hälsa hjärtligast till kära Sigrid. Och så till sist än en häls-

vid ankomsten till vårt hem. Och nu
till sist tack för ditt rara, välkomna
bref till min födelsedag och för den lilla
söta duken! Ja, du kära Maja, det
känns så dyrbart att ha din vänskap
och veta att du följer oss med ett bro-
fast varmt deltagande. Tack, tack!
— Ditt bref var så kärt att få — det
är så roligt att få höra litet från vårt
gamla kära Uppsala, och vännerna
där. Att Eklunds skall lämna, det
blir ett stort tomrum för Eder alla
och det känns vemodigt äfven för
mig. Hvem månde skall komma i
hans ställe? — Du föresätter att gå till
Fanny — hälsa henne hjärtligt fr. mig.
— Men nu skall jag väl berätta
dig litet härifrån, helst skulle jag vil-
ja just nu få dig hit, så skulle vi
slå oss ned kring kaffebrickan som

just nu kom upp, och då skulle vi
kunna få en sådan där trefligt små-
språkstund tillsammans.

25.2. I går var det en riktig högtidsdag för
mig här, då var Ernst nere och åt
middag för första gången efter sin sjuk-
dom. Han är dock ännu ytterligt svag,
så nog kan man undra, hur det egent-
ligen skall gå till för honom att snart
återtaga sitt arbete. Man kan också
undra öfver, att när här är så mkt
arbete, Gud så gång efter annan
lägger ner sin Tjänare på sjukdoms-
lägret. Men vi borde då inte ens und-
ra öfver Guds vägar utan hafva full
förtröstan till Hans Fadersomsorg
om oss, som vi under allt så rikt
fått erfara. — Vi få vara så tacksam-
ma öfver det lindriga anfallet den-
na gång och nu under konvalescen-

bra roligt om medföljande lilla duk kunde få tjäna dig ibland.

mig till vår vän Maria från vännerna Ernst och Gertrud.

med bäfvan hur det skall gå.
Så var det i dag, då han i Ge-
stad kyrka (1 mil härifrån) skulle ha
skriftermål och nattvardsgång (tillika med högmässa) också.
Men då är det blott så stort att
få erfara att Herrens kraft är stor
i vår svaghet – och så ha vi en-
dast att tacka och lofva. Och stort
känns det då ock att få stå vid Her-
rens tjänares sida. – – –

Häromdagen voro vi på besök hos
pastor Lundberquist, den enda präst-
familj vi ha att umgås med (Ty fru [illegible]
är den enda prästfru som finns här). Det är
i mkt en respektabel familj blott det
ej vore en präst-f. Du kan ej tro hur
vemodigt det känns att inte med ett ord
kunna beröra det som borde vara det
starkaste föreningsbandet oss emellan.
Men nu får jag ej skrifva längre utan
slutar med så många hjärtliga hälsningar
till de dina. Så tråkigt att höra om Tantes
fot. Måtte den snart blifva återställd!
Ernst hälsar dig varmt. Vore roligt om vi
kunde träffas när vi nu komma upp.

Din tillgifna vän Gertrud.

Grimstad 6 Juli 1902.

Kära, kära Maja-vän!

Ett varmt tack, kära vän, för
ditt vänskapsrika bref, som kom
och gladde mig så mycket! Och
tack för det rara lilla kortet, som
kom i onsdags, och som i all sin
korthet så godt för mig vittnade om
din varma vänskap! Känner lifligt
med Eder i den djupa saknad som måtte
fylla sinnena vid tanken på att
vännerna Eklund nu lämnar
staden. Men det blir nu att med
tacksamhet mot Gud se tillbaks
på den tid, som vi fått höra vår
käre "Domprost" ~~från~~ förkunna Guds

ord från predikstolen i Domkyrkan
– i Österplan och se upp till Gud,
som ännu kan ha mycket godt i bered-
skap åt mitt kära Uppsala. – Men vän-
nerna är svårt att lämna – vänskaps-
band knytas ej så lätt – men vän-
skapsband slitas ej heller, äfven om
man ej längre kan få vara tillsam-
man. Det tycker j. riktigt, att jag mången
gång har fått erfara och får erfara.
– Det var mycket roligt när ditt bref
kom, hade just börjat undra lite smått
om jag ej snart skulle få höra ett ord
från dig. Det gladde mig innerligt att
du fick några vederkvickelsens och
hvilans dagar i Eder kära lilla Skog-
stuga. Måtte nu blott ej de trägna
arbetsdagarne kännas för tunga, äf-
ven fastän det ser ut som om
sommarvärmen nu egentligen skul-
le komma! Också känns det ju så godt

att få hoppas på en Augusti på Dalarö.
– Och nu du ha vi haft det kära, kä-
ra besöket af både Far och Mor här.
Du förstår nog, hur dyrbart det må-
ste ha känts att få ta emot dem i
det egna hemmet och få visa dem allt
här. Mor fick jag ju också riktigt
så om – nära 14 dagar.
En mycket rolig sak har jag nu och
att tala om för dig: vi komma att
få vara en 2 – 3 veckor på Addebo da
i sommar, redan nästan måndag
få vi resa upp. Förstår du hur inke
vi glädja oss häråt?! Hur vi komma
att njuta af skog och sjö! Och hur kärt
det blir att få komma till sitt gam-
la hem! – Det är så nödvändigt för
Ernst att få lite ledighet; hans krafter
ha varit betydligt ner denna sista
tid på samma gång som de äro strängt
tagna i anspråk. Ibland undrar jag

Kära Maja-vän

Här komma vi båda först att

hälsa på dig på din födelsedag

Gud välsigne dig, kära vän,

Han gifve dig mer och mer af

Sin nåd och Sin fullhet.

Måtte du ock få en god och min-

nesrik jul. Ernst hälsar så varmt

Din så tillgifna Gertrud.

Gertrud Lundström

född Bergman

Och Fredrik som nu satt eget bo, fastän än så länge ungkarls-bo. Det skall bli roligt att höra, hur det kommer att utveckla sig för honom. Har han fått en bra jungfru?
Men nog synes det ganska tydligt, att det tycks dröja länge än, innan vi kunna hoppas på något besök af dig, kära Maja-vän. Hur kärt skulle det ej annars vara! Vet du, jag tycker att vårt hem blir blott trefligare och trefligare, och vi tycka alltid att det känns så fridfullt, när vi varit borta och komma hem igen. —
Ja, Maja, jag kan blott ej förstå, hur Gud kan vara så oändligt god mot oss och gifva oss en så-

Grinstad 28.10 1909.

Kära Maja-vän!

Ett varmt tack för dina tvänne så kära bref! Har i tankarne redan många gånger skrifvit och tackat dig för ditt första — för tro du, jag skrifver mycket mer sällan, än hvad jag egentligen önskar, men det är så mycket som tar en i anspråk, hvarför brefskrifning ofta får sitta emellan.
Ditt sista bref var alldeles särskildt välkommet — då var ju min Ernst borta, och du kan aldrig tro, hur tomt det då var på Grinstad

Tack för alla meddelanden från det kära Uppsala! Hvilken glädje att I hafven fått så godt i Eder nye Pastor! Gud välsigne honom och Eder! Tack för ditt varma systerliga deltagande i mitt nuvarande förhållande! Det kännes så godt! Nog kommer ibland det allvarliga och ovissa, i hvad man nu går till mötes rätt lifligt för en — men de öfvervägande känslorna är dock glädje och tacksamhet. Det gjorde mig rätt lite ondt, när jag hörde, du ej var med på Konferensen då jag vet hur du med ditt hjärta deltog däri, men jag hoppas, att du dock liksom jag fått känna en frisk fläkt därifrån, genom att du sedermera fått höra refereras. Ty om att och

var lite dystert, när han var borta har det ej varit så litet roligt för mig också Ernsts besök uppe i Sthlm.

Det måste vara en dryg vinter, blandad med glädje och vemod, som I kära vänner, nu går till mötes. Ty fastän I hafven haft en lång beredelsetid kännes det säkert nu helt underligt, att det är sista vintern som I hafven Sigrid hemma. Och hur mycket arbete måste ej vänta Eder! På ett sätt kanske det är väl att det är mycket, så att det ej blir allt för mycket tid för "känslorna". Jag vill att särskildt tänka på Eder denna tid och bedja att Gud ville uppehålla och vederqvala Edra hjärtan. — —

os denna vecka, ty vi vänta
nu endera dagen till oss vår
käre broder Manne, som jag
skall tala om för dig är en
riktigt rar gosse. Men sedan
dröjer det länge, innan vi få
vänta något besök.
Hälsa så hjärtligt och vard-
samt till alla dina kära.
En särskildt varm helsning
till Sigrid.
Emil helsar dig hjärtligt!
Din varmt tillgifna vän
Gertrud.

dan rik jordisk lycka. Men så
påminnas vi stundom kraftigt
om, huru nödvändigt det är att
ställa allt, allt i Herrens händ.
Och huru stort är det ej, om Han
vill använda oss! Men det gäl-
ler att öppna sitt hjärta vidt
upp för Hans nåd. Ty huru
mycken nåd och hjälp behöfva
vi ej dag för dag af vår Fader.
Vi behöfva gå till vår Frälsare
för att af Honom hämta kärlek
icke blott till hela vår försam-
ling utan till hvar och en sär-
skildt af våra församlingsbor.
Du kan ej tro hvilken mångfald
af olika förhållanden vi här få
se in i och huru mången det är
som lägger just sina särskilda be-

kymmer på våra hjärtan, ty
ser du sunnar händer det ej
så sällan att äfven prästfrun
får del däraf. Och då Maja
känns det så ansvarsfullt att
verkligen bära på deras bekymmer
och icke tröttna i att bära fram
dem i bön inför Gud. Ja, att in-
te tröttna i förbön, icke försum-
ma den – det är en sak som vi
i alla förhållanden ha att väl
tänka på och bedja om.
Har just i dag kommit i berö-
ring med ett så rörande fall.
Jag fick nu på e. m följa Ernst
till ett folk som har ett barnhus
barn – en liten 6 års, den allra
älskligaste gosse, man tycker nästan
att det är något änglalikt öfver ho-
nom. Men nu har hans foster-
mor en inte god humor tegat sjuk i 3 månader
och synes ännu ingen förbätt-
ring. Lilla gossen kan därför
ej få stanna där längre. Men
det är en riktigt hjärtegripan-
de sorg härför, fostermodern hon
tycker att det är som skulle en
del af hennes hjärta slitas bort
när lille gossen flyttas. Det är
inte lätt att se det – ——
Ja, hur mycket skulle vi ej ha
att meddela hvarandra, om vi
nu finge träffas. När man skrif-
ver så är det som att blott öpp-
na dörren lite på glänt – och
så stänga den igen – men att
är ändå bättre än intet.
Något särskildt roligt väntar

Grinstad 11 Jan. 1903.

Min kära, kära Maja-vän!

I hafven under hela denna jule-
tid så ofta varit i mina tankar,
att jag nu längtar att få tala
om det för dig. Vemod och glädje
har nog varit nära sammanblanda-
de för Eder under julen. Förstår så
väl att tanken, att du nästa år vid
denna tid - om vi nu skola våga tän-
ka oss så långt fram i tiden - är
ensam kvar i hemmet af syskon-
skaran, ej skall vara så lätt för dig.

och dock vet jag väl, att du med systerligt deltagande hjärtligt glä-
der dig åt, att dina syskon nu få grunda egna hem, ty är Gud med så ligger häri en förunderligt rik lycka. – I dag lyser det för Fredrik för andra gången! Hälsa honom så varmt! I tankarne föl-
jer jag att med Eder.

Tack för din kära julhälsning! Jag väntar visst inte, att du nu skall skrifva – hur väl förstår jag ej, hur mycket I nu hafven. Måtte Gud uppehålla Eder i allt! – Jag vet ändå att du tänker på mig denna tid så full af allvar och ljusa förhoppningar! Mycken nåd och ny nåd behöfver jag för hvarje dag. Men allt är så tryggt, när man får erfara att Gud är med.

Nu skall du så innerligt hälsa Tant och Sigrid. – En särskildt varm, tacksam och vördnadsfull hälsning skall du från Ernst och mig framföra till Farbror för det talande, beundransvärda julkort vi fingo genom honom mottaga till julen, som en julhälsning från den kära, kära familjen Clason.

Ernst hälsar dig hjärtligt! Och från mig får du till sist en varm omfamning – det är egentligen allt hvad mitt bref velat innehålla.

Din deltagande och tillgifna vän
Gertrud.

Grimstad 27/1 1903.

Kära, kära Maja-vän!

Maja-lill, vill du stå fadder åt vår lilla son? Om söndag kommer han att frambäras till det heliga dopet. Vet att du vill tänka på honom i bön – därför äro vi tacksamma. Mycket mer har jag att säga dig, men orkar ej.

Ömt hälsar varmt.

Din gamla tillgifna vän

Gertrud.

Kära vänner!

Genom Astrid hafven I nog
hört huru här är.
Vi få vara innerligt tacksam=
ma för att det icke är värre.
Söndagen var en kämbar dag,
men vår Fader hjelpte nåde=
fullt öfven genom den.
I dag är ~~Ernst~~ gifvet något
bättre.
De hjertligaste helsningar
till eder alla dyra deltagan=
de vänner.

med tillgifvenhet
o tacksamt
Maria

Grinstad d. 24. 2 1903.

Käraste vän Maria!

Maria-dagen nalkas och vill jag till den sända dig en varm vän-helsning. Gud välsigne dig kära, kära vän Maria!

Tack för kära, värdefulla bref. Tack för trofast vänskap, som så kännes i allt!

Enst säger jag bara få skrifva en helsning. Bed därför i stället Mor berätta dig om lille Hjalmar särskildt om dopet. Tror

att att du skulle vara nöjd med
din lille gudson. – Han är en
dyrbar gåfva för sin far och mor.
och han är till mycken glädje.
Ack, att du kunde titta till oss!
Maja-lill inte går det an att
du tar bort någon tid för det
som nu ligger Eder närmast.
Gud välsigne denna tid för dig
och Sigurd! Hälsa henne så varmt
med tack för hennes kort vid
Hjalmars födelse!
Ernst hälsar hjärtligt!
Din gamla tillgifna vän
Gertrud.

och äta sådana festmåltider som vi göra
vi ligga så lite för sådant
här. Men hufvudsaken är att platsen
tycks passa för Ernst – och det kännes
som en gåfva af Gud.
Här finns både katolsk och protestantisk
kyrka; befolkningen är dock nästan uteslutande katolsk. I dag hafva vi varit i
den katolska kyrkan, men kände jag mig
djupt vemodig och tom, när jag gick därifrån. Så mycken pomp och ståt – så litet
andakt!
Vill du från oss båda hälsa så hjärtligt
och ödmjukt till Tant och Farbror!
Och hälsa också till Fredriks. Det kändes så godt att få se litet af deras lycka.
Ernst hälsar dig så varmt.

Din systerligt tillgifna vän
Gertrud!

Sanct Blasien 21/5 03.
Baden

Min kära, kära Maja-vän!

Mina tankar hafva så ofta varit hos
Eder denna tid, att jag nu också måste ge litet
uttryck därför. Tack för senast i Uppsala!
Ja, nu är den stora högtiden förbi,
och nu är den ett minne, men därom är
jag öfvertygad, ett mycket dyrbart och
kärt minne. Jag längtar allt mycket att
få höra litet närmare därom, ty du förstår att Astrid inte kunnat ha tid till
annat än att skrifva lite hem. Men jag
har dock hört, att de satte mycket värde
på att få vara med och att allt gick så
väl. Är det inte en förunderlig tomhet

nu sedan högtidsdagarne äro öfver. Jag förstår väl att Ni ha så mycket, mycket nu som ligger efter, men är det inte just litet svårt att börja med hvardagsförhållanden igen. Och ofta tänker jag på hur obeskrifligt tomt du nu skall känna det efter din älskade syster, som nu på allvar har lämnat hemmet. Kära lilla Maja, du är nu ensammen kvar i hemmet af alla dina kära syskon. Förstår väl att det ofta måste kännas djupt vemodigt för dig, men se då på, huru stort det är, att få stanna hos sina älskade föräldrar på deras ålderdom, och att det ingalunda skall kännas lätt om alla barnen lämnade dem. Och jag vet att ditt hjärta längtar efter att få tjäna andra, få vara andra till glädje, och jag är viss om att Gud också skall se till ditt hjärtas åstundan, och gifva dig ett rikt arbetsfält. Han välsigne dig och Han gifve dig af sin kärlek, sin nåd och sin glädje! Det är godt att få bero af Honom och få gå den väg Han oss leder. Och måtte du, min kära vän, få känna hur Han leder dig stadigt framåt och att Hans vägar äro nåd. – –

En sak som riktigt ligger på mig att få säga dig efter vårt lilla sammanträffande är, att efter sedan jag nu sist träffade Carl, har jag med så mycken mera glädje tänkt på deras förening. Tycker att hans väsen så mycket vunnit, det har nog blifvit mjukare, och hoppas så af hjärtat att deras hem skall blifva dig ett ämne till mycken glädje.

– Hur godt vi ha det här, är jag viss om du hört genom Astrid. Ann sedan våren kommit är det så skönt, så skönt. Visst är det ett och annat man önskar, man kunde var förskonad ifrån. Så skönt man att lite öfver att dag efter dag lilla

tur o retur 14 dagar? Hvad det var obeskrifligt kärt för ~~mig~~ oss! Nu tycker jag, att jag har något så rikligt att bjuda dig på, när jag har lille Hjalmar. Vill du tänka härpå — du är så innerligt välkommen!

Och Sigrid och Carl som rest till Berlin, vore att roligt att få höra hur de ha det där? Hvad de skola längta efter att få komma i eget hem — ty det är dock så godt annorledes särskildt därmed.

Vill du hälsa så hjärtligt vördsamt till dina så afhållna föräldrar. Tacka Tant så varmt för alla gånger hon telefonerade till mig i Sthlm. — Emmi hälsar dig hjärtligt.

Din gamla tillgifna vän

Gertrud.

Grimstad 9/10-03.

Min innerligt kära Maja-vän!

Det får allt ofta bli långa mellantider då intet bref vexlas oss emellan, under hvilka tider jag hinner att mången gång längta efter både att själf få bref och få skrifva bref och ändå är jag så trög däri. Nu en tid har jag haft särskildt mycket om mig, som du nog kan förstå, och så är det nog som du kanske själf erfarit, det kan vara tider då det inte är något lätt för en att skrifva bref. Men fastän jag varit så här tyst tycker jag att det är, som skulle

vi ha varit tillsammans under
denna. Vill nu få säga dig ett in-
nerligt tack för att du tänkt på
oss under pröfningens dagar, för att
du deltagit med oss i vår glädje! Tack för
ditt rara bref, som gaf oss ett synligt
bevis därpå! — —
Tror du att man är lycklig att vara
hemma igen? O, Maja, hvad det
känns stort! Tycker att jag knappt kan
förstå hur vi kunnat vara borta ett
halft år. Och dock hur krafteligen
har inte Gud hjälpt oss igenom tid
efter tid. Huru nådefullt att vi under
denna tid hade mitt älskade för-
äldrahem att taga vår tillflykt till!
Vi ha så mycket att tacka för.
Ernst är ju så mycket friskare och
vi behöfva inte frukta för hans blind-
tarm längre. Stort också att lille Hjal-

~~man~~ fått vara så kry, han ser verkligen
så duktig ut. Han gör sin mamma
mycket litet besvär är för det mesta så
lugn och glad. Du skulle se honom där
han nu sitter i soffhörnet och så belåtet
tuggar på en hård brödbit då och då
uppgifvande ett litet rop af glädje eller
öfvande sig att säga "pappa".
Det är så kärt att vara i vår försam-
ling igen och få träffa kära försam-
lingsbor. Märker att äfven jag har
kunnat fästa mig bra mycket vid
flera af dem. I går hade vi en hel
del samlade här omkr. 60 pers. - det
var så kärt. Tycker du inte att det
låter som hade vi en temligen stor sal
ty vi sutto alla i samma rum.
Hör du Maja, är det inte möjligt för
dig att komma ner och hälsa på oss
på ett par veckor - nu går ju dock

det vara. Men det gäller att se till hur
vi lida. Får lidandet luttra, rena oss
göra oss svaga i oss själfva, starka i Kri-
stus — då har ju och lidandet förlorat
sin udd. Men då kommer jag åter till
det, som jag talade om i början af brefvet
härtill fordras bön. Vill du få välsignelse
af lidandet måste du i bönekammaren
utkämpa mången strid. — Ja, jag talar
härvid mest till mig själf :.
— En stor glädje väntar oss om lördag.
Det skall allt bli så kärt, så kärt när
Astrid kommer.
Emil är nu mycket upptagen, men
har blifvit starkare genom den hvila
han fått under julen. Han har börjat
läsa med nattvardsbarnen, kallas ofta
på sjukbesök. I eftermiddag skall han och
ut — då skall äfven jag få följa honom. Det är
så kärt att få göra det någon gång när det
kan passa sig. Emil hälsar dig.
Hälsa så hjärtligt och tacksamt till Tant
och Farbror. Din gamla tillgifna vän
Gertrud.

Grinstad Prästgård 21.1-04.

Innerligt kära Maja-vän!
Det är väl att inte vänskapen är beroen-
de af brefven — fastän det nog känns
så dyrbart när man får brefven som ett
bevis på vänskapen. Själf känner jag det
ofta så tomt, så tomt att jag skrifver så
sällan till mina vänner. Jag kan nog
längta efter dem — men det blir ändå
inte af för mig att skrifva. Så är det
nog ofta svårt att få någon stilla stund
till samspråk med dem, ty först och främst
behöfver man få en stilla stund till-
sammans med sin Gud (men äfven här är jag så försumlig) — det får man
nog känna särskildt starkt, när man
är husmor och därför många äro beroen-

de af en. Ty det är förunderligt, Maja hvad allt i kommet tar intryck af hur man sjelf har det inomboreds. Jag får ofta känna en djup smärta öfver, att fastän jag vet, hvar kraften är att finna, jag är så trög i att känna den. Vår kära och värderade Pastor Engström här sade just häromdagen i fråga om prästen: "det är i bönekammaren han vinner sin segrar, men det är också där han förlorar dem". Detta ord gäller nog äfven för oss andra. Ja, Maja, jag får mer än en gång med smärtsam undran stanna och fråga mig, huru kan väl en sådan tröghetens ande få behärska mig i fråga om bönen och när det dock icke är fördoldt för mig hvilken makt det ligger i bönen och hvilken nåd.

-- Nu Maja ett så hjärtligt och varmt tack för ditt sista kära bref. Och tack för att du tänkte på din lille gosse på hans födelsedag. Ja, måtte han växa till i nåd inför Gud! Det känner allvarsfullt vid tanken på den lille fostran. Må Gud gifva mig visdom i kärleken! — Om du kunde se liten Hjalmar, där han nu går hållande sig i möblerna och skuttar omkring, småpratande för sig sjelf. — Tack för hvad du skref om Lisgrid. Mina tankar ha ofta med deltagande tänkt på henne. Förstår väl att i all hennes lycka, ha de förhållanden hon haft inte känts så lätt. Denna tid kommer jag och särskildt att tänka på henne. För mig var det en tid af mycken glädje och lycka, både inre och yttre — måtte det så och få bli för henne! Helsa henne så innerligt!

För oss har det ju och varit så och är det allt fortfarande att vi få smaka på både glädje och sorg. Och så måtte

Lilla kära Astrid Maria!

Det är verkligt att höra om att Du åker sparkstötting till Norrtälje!!!

Maria-dagen står för mitt minne i allt så ljust minnas att jag med tanke på den "stora" Maria måste lyckönska den "lilla" Maria. – Har mycket längtat efter att skriva ett långt brev till dig men så länge Ia och Stig äro hemma går det ej. Troligen stanna de till lördagen. Då skall Hjalmars gosse döpas av Henrik. – Ia törs nämligen ej vara med om dopet på grund av sin kikhosta, som ännu ej är fullt övervunnen. – Tack lilla kära syster för två brev Du skrivit till mig. Ett kännes så verkligt tillfredsställande för mig, att Du varit här och sett vårt hem. Jag har nu riktigt kommit under-

funnit mer, vad det stora rummet betyder för
min hälsa för både kropp och själ, att jag ej någon
mer gång skall ge bort att rummet annat än åt till-
fälliga gäster. Ingegerd känner det och så vilsamt
och hälsogivande att bo i det rummet. Det har va-
rit en så stor glädje för mig att se dina bröder så bra. - Igår
var Yngve och Gunborg här, mycket här. De voro så glada
och tacksamma över sin vistelse på Ådalboda. - så värt
av dig. Jag tack kära lilla syster, för allt din
trofasta systerkärlek och för så mycket vi fått av
dig. Tack för min födelsedag och alla gåvor då! Så
alldeles för mycket! Men allt var synnerligen välkom-
met. Det är just litet skraltigt med mina barn f. n.
Ragnar gick bättre nu, Maja gick riktigt dålig. Yngve gick
ända i natt, men det lät ej så svårt. Nu då hjärtevarmt tackande
Din mest tacksamma syster [illegible]

Jag får skicka dig många
hjertliga helsningar men
jag hinner omöjligt
skrifva något bref men
så snart som möjligt
skall jag göra det.
Förlåt mitt dröjs-
mål snälla akta pa; i
brefvet får du höra
orsaken hvarför jag ej
har kunnat skrifva G. B.

Mariá Clason.

Den stora Harfvan Sigrid hel-
sas; både du Maja o Sigrid
måste väl medge att jag
har skål äta kalla henne: Harfve

En varm helsning sändes dig
min kära Maria med en in=
nerlig bön, att du allt mer och
mer må kunna mottaga Jesu
nåd och kärlek.

Jag hade tänkt skrifva, men
hinner ej, du skall i stället
få det någon af de närmaste
dagarne. Alma bad mig hjert=
ligt helsa dig. Din vän Gertrud.